Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 854/2004**

(2004. gada 29. aprīlis),

ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu

(OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis)	L 165	1	30.4.2004.
►**M2**	Komisijas Regula (EK) Nr. 2074/2005 (2005. gada 5. decembris)	L 338	27	22.12.2005.
►**M3**	Komisijas Regula (EK) Nr. 2076/2005 (2005. gada 5. decembris)	L 338	83	22.12.2005.
►**M4**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1663/2006 (2006. gada 6. novembris)	L 320	11	18.11.2006.
►**M5**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M6**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1021/2008 (2008. gada 17. oktobris)	L 277	15	18.10.2008.
►**M7**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 219/2009 (2009. gada 11. marts)	L 87	109	31.3.2009.
►**M8**	Komisijas Regula (ES) Nr. 505/2010 (2010. gada 14. jūnijs)	L 149	1	15.6.2010.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 854/2004

(2004. gada 29. aprīlis),

ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 ([4]) paredz vispārējus higiēnas noteikumus, ko piemēro visiem pārtikas produktiem, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 ([5]) paredz īpašus higiēnas noteikumus dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem.

(2) Nepieciešami īpaši noteikumi par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu oficiālu kontroli, lai ņemtu vērā ar šādiem produktiem saistītus īpašus aspektus.

(3) Īpašo kontroles noteikumu darbības jomai jāatspoguļo to īpašo higiēnas noteikumu darbības joma, kas attiecībā uz pārtikas apritē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem paredzēti Regulā (EK) Nr. 853/2004. Tomēr dalībvalstīm arī jāveic atbilstošas oficiālas kontroles, lai piemērotu valsts tiesību normas, kas noteiktas saskaņā ar minētās regulas 1. panta 4. punktu. Tās var to darīt, attiecinot šajā regulā minētos principus uz šādām valsts tiesību normām.

(4) Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu oficiālajām kontrolēm jāaptver visi aspekti, kas ir svarīgi sabiedrības veselības aizsardzībai un vajadzības gadījumā dzīvnieku veselībai un dzīvnieku labturībai. To pamatā jābūt jaunākajai būtiskajai informācijai, kas pieejama, un tādēļ ir jābūt iespējai tās pielāgot, ja kļūst pieejama jauna būtiska informācija.

([1]) OV C 262 E, 29.10.2002., 449. lpp.
([2]) OV C 95, 23.4.2003., 22. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2003. gada 5. jūnija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes (2003. gada 27. oktobra Kopējā nostāja (OV C 48 E, 24.2.2004., 82. lpp.), Eiropas Parlamenta 2004. gada 30. marta Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2004. gada 16. aprīļa Lēmums.
([4]) OV L 155, 30.4.2004., 3. lpp.
([5]) OV L 155, 30.4.2004., 22. lpp.

▼B

(5) Kopienas tiesību aktiem par pārtikas nekaitīgumu jābūt pienācīgam zinātniskam pamatam. Tādēļ vajadzības gadījumā vienmēr jāapspriežas ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.

(6) Oficiālo kontroļu rakstura un intensitātes pamatā jābūt sabiedrības veselības risku, dzīvnieku veselības un labturības, vajadzības gadījumā – veikto procesu veida un apgrozījuma, kā arī attiecīgā pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka novērtējumam.

(7) Ir lietderīgi paredzēt dažu īpašo kontroles noteikumu pielāgošanu, izmantojot Regulā (EK) Nr. 852/2004 un Regulā (EK) Nr. 853/2004 noteikto pārredzamo procedūru, lai nodrošinātu elastīgumu nolūkā apmierināt tādu uzņēmumu īpašās vajadzības, kas izmanto tradicionālos paņēmienus un kam ir neliels apgrozījums vai kas atrodas reģionos ar īpašiem ģeogrāfiskiem apgrūtinājumiem. Saskaņā ar procedūru arī ir jābūt iespējai veikt eksperimentālus projektus, lai izmēģinātu jaunas pieejas higiēnas kontroles jomā attiecībā uz gaļu. Tomēr šāds elastīgums nedrīkst negatīvi ietekmēt pārtikas higiēnas mērķus.

(8) Oficiālās kontroles attiecībā uz gaļas ražošanu nepieciešamas, lai pārbaudītu, vai pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki atbilst higiēnas noteikumiem un ievēro kritērijus un mērķus, kas noteikti Kopienas tiesību aktos. Šīm oficiālajām kontrolēm jāietver pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku "darbību un inspekciju, ieskaitot pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku kontroles", iekšējo pārbaužu revīziju.

(9) Ņemot vērā valsts pilnvaroto veterinārārstu īpašās zināšanas, ir lietderīgi, ka viņi veic revīzijas un inspekcijas kautuvēs, savvaļas dzīvnieku gaļas pārstrādes uzņēmumos un dažos gaļas sadalīšanas uzņēmumos. Dalībvalstīm jābūt tiesībām izlemt, kādi darbinieki ir vispiemērotākie revīziju un inspekciju veikšanai cita veida uzņēmumos.

(10) Dzīvu gliemeņu ražošanas un zvejas produktu oficiālās kontroles ir nepieciešamas, lai pārbaudītu atbilstību Kopienas tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem un mērķiem. Dzīvu gliemeņu ražošanas oficiālajām kontrolēm jo īpaši jāpievēršas gliemeņu izklāšanas un ražošanas teritorijām un galaproduktiem.

(11) Svaigpiena ražošanas oficiālās kontroles nepieciešamas, lai pārbaudītu atbilstību Kopienas tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem un mērķiem. Šādām oficiālajām kontrolēm jo īpaši jāpievēršas piena iegūšanas saimniecībām un svaigpienam savākšanas laikā.

(12) Šīs regulas prasības nav jāpiemēro, kamēr jaunie pārtikas higiēnas tiesību akti nav stājušies spēkā pilnībā. Ir lietderīgi arī paredzēt, ka jāpaiet vismaz 18 mēnešiem no jauno noteikumu stāšanās spēkā līdz to piemērošanai, lai dotu kompetentajām iestādēm un attiecīgajām nozarēm laiku pielāgoties.

▼B

(13) Pasākumi, kuri vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

1. Šī regula paredz īpašus noteikumus par oficiālo kontroļu organizēšanu attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem.

▼M1

1.a Šo regulu piemēro papildus Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulai (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ([2]).

▼B

2. To piemēro vienīgi attiecībā uz darbībām un personām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 853/2004.

3. Oficiālo kontroļu veikšana atbilstoši šai regulai neierobežo pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku primāro juridisko atbildību par pārtikas nekaitīguma nodrošināšanu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulā (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārējus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ([3]), kā arī jebkādu civiltiesisku atbildību vai krimināatbildību, kas iestājas saistību pārkāpšanas gadījumā.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

▼M1

_____

▼B

c) "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts centrālā iestāde, kuras kompetencē ir veikt veterināro kontroli, vai jebkura iestāde, kam tā deleģējusi šo kompetenci;

_____

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.
([2]) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.
([3]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp.)

▼M1

_____

▼B

f) “valsts pilnvarots veterinārārsts” ir veterinārārsts, kurš saskaņā ar šo regulu ir tiesīgs darboties šādā amatā un kuru iecēlusi kompetentā iestāde;

g) “sertificēts veterinārārsts” ir veterinārārsts, ko kompetentā iestāde iecēlusi veikt īpašas oficiālās kontroles saimniecībās tās uzdevumā;

h) “veterinārārsta palīgs” ir persona, kas saskaņā ar šo regulu ir tiesīga darboties šādā amatā un ko iecēlusi kompetentā iestāde, un kas strādā ar valsts pilnvarotā veterinārārsta pilnvarojumu un uz viņa atbildību;

un

i) “veselības marķējums” ir marķējums, kas norāda, ka tā uzlikšanas laikā veiktas oficiālas kontroles saskaņā ar šo regulu.

2. Attiecīgā gadījumā piemēro arī definīcijas, kas noteiktas turpmāk minētajās regulās:

a) Regulā (EK) Nr. 178/2002;

b) “dzīvnieku blakusproduktu”, “TSE” (transmisīvo sūkļveida encefalopātiju) un “specifiskā riska materiāla” definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulā (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ([1]);

▼M1

ba) Regula (EK) Nr. 852/2004;

▼B

c) Regulā (EK) Nr. 852/2004, izņemot “kompetentās iestādes” definīciju;

un

d) Regulā (EK) Nr. 853/2004.

II NODAĻA

OFICIĀLĀS KONTROLES ATTIECĪBĀ UZ KOPIENAS UZŅĒMUMIEM

3. pants

Uzņēmumu apstiprināšana

▼M1

1. Kompetentās iestādes apstiprina uzņēmumus tā, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 882/2004 31. panta 2. punktā.

▼B

2. Zivju pārstādes kuģiem un saldētājkuģiem, kas kuģo zem dalībvalsts karoga, vajadzības gadījumā var pagarināt maksimālos triju un sešu mēnešu termiņus, kas piemēroti apstiprināšanai ar nosacījumu attiecībā uz citiem uzņēmumiem. Tomēr apstiprināšana ar nosacījumu kopumā nevar būt spēkā ilgāk par 12 mēnešiem. Inspekcijas uz šādiem kuģiem notiek, kā norādīts III pielikumā.

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 813/2003 (OV L 117, 13.5.2003., 22. lpp.).

▼B

3. Kompetentā iestāde katram apstiprinātajam uzņēmumam, ieskaitot uzņēmumus, kas apstiprināti ar nosacījumu, piešķir apstiprinājuma numuru, kam var pievienot kodus, lai norādītu tā ražoto dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu veidus. Vairumtirgu apstiprinājuma numuram var pievienot sekundāros numurus, kas norāda vienības vai vienību grupas, kuras pārdod vai ražo dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus.

4. ►M1 ———— ◄

c) vairumtirgu gadījumā kompetentā iestāde var atsaukt vai apturēt apstiprinājumu attiecībā uz dažām vienībām vai vienību grupām.

5. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro gan:

a) uzņēmumiem, kuri sāk laist tirgū dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus šīs regulas piemērošanas dienā vai vēlāk,

gan

b) uzņēmumiem, kas jau laiž dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus tirgū, bet attiecībā uz kuriem iepriekš nebija prasības par apstiprinājumu. Pēdējā no šiem gadījumiem kompetentā iestāde cik drīz vien iespējams veic saskaņā ar 1. punktu noteikto objekta apmeklējumu.

Šā panta 4. punktu piemēro arī apstiprinātiem uzņēmumiem, kas laiduši dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus tirgū saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem tieši pirms šīs regulas piemērošanas.

▼M1

_____

▼B

4. pants

Visu tādu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma, oficiālo kontroļu vispārīgie principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki sniedz visu nepieciešamo palīdzību, lai nodrošinātu, ka oficiālās kontroles, ko veic kompetentā iestāde, var īstenot efektīvi.

Tie jo īpaši:

— ļauj piekļūt visām ēkām, telpām, iekārtām vai citiem infrastruktūras objektiem,

— dara pieejamu visu dokumentāciju un uzskaites datus, kas nepieciešami saskaņā ar šo regulu vai ko kompetentā iestāde uzskata par nepieciešamiem, lai novērtētu situāciju.

2. Kompetentā iestāde veic oficiālās kontroles, lai pārbaudītu pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka atbilstību prasībām, kas noteiktas:

a) Regulā (EK) Nr. 852/2004;

b) Regulā (EK) Nr. 853/2004

un

c) Regulā (EK) Nr. 1774/2002.

▼B

3. Šā panta 1. punktā minētās oficiālās kontroles ietver:

a) labas higiēnas prakses un to procedūru revīzijas, kuru pamatā ir riska analīze un kritisko kontrolpunktu noteikšana (*HACCP*);

b) oficiālās kontroles, kas minētas 5. līdz 8. pantā;

un

c) jebkādus konkrētus revīzijas uzdevumus, kas norādīti pielikumos.

4. Labas higiēnas prakses revīzijās pārbauda, vai pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki nepārtraukti un pienācīgi piemēro procedūras vismaz attiecībā uz:

a) pārtikas ķēdes informācijas pārbaudi;

b) telpu un iekārtu projektēšanu un uzturēšanu;

c) pirmsekspluatācijas, ekspluatācijas un pēcekspluatācijas higiēnu;

d) personāla higiēnu;

e) higiēnas un darba procedūru apmācību;

f) kaitēkļu apkarošanu;

g) ūdens kvalitāti;

h) temperatūras kontroli

un

i) uzņēmumā ienākošās un izejošās pārtikas un tai pievienotās pavaddokumentācijas kontroli.

5. Procedūru, kuru pamatā ir *HACCP*, revīzijās pārbauda, vai pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki piemēro šādas procedūras nepārtraukti un pienācīgi, jo īpaši ņemot vērā, lai būtu nodrošināts, ka procedūras sniedz Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma II sadaļā norādītās garantijas. Tajās jo īpaši konstatē, vai procedūras cik iespējams garantē, ka dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti:

a) atbilst mikrobioloģiskajiem kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

b) atbilst Kopienas tiesību aktiem par atliekvielām, piesārņotājiem un aizliegtām vielām

un

c) nesatur fizisku apdraudējumu, piemēram, svešķermeņus.

Ja pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 5. pantu izmanto procedūras, kas noteiktas vadlīnijās par *HACCP* principu piemērošanu, nevis izveido savas īpašās procedūras, revīzijā pārbauda, vai šīs vadlīnijas tiek pareizi izmantotas.

6. Atbilstību Regulā (EK) Nr. 853/2004 noteiktajām prasībām par atšķirības zīmju piemērošanu pārbauda visos uzņēmumos, kas apstiprināti saskaņā ar minēto regulu, papildus pārbaudēm par atbilstību citām izsekojamības prasībām.

7. Kautuvēs, savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos un gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kas laiž tirgū svaigu gaļu, 3. un 4. punktā minētos revīzijas uzdevumus veic valsts pilnvarotais veterinārārsts.

▼B

8. Veicot revīzijas uzdevumus, kompetentās iestādes jo īpaši rūpējas par to, lai:

a) noteiktu, vai darbinieki un darbinieku darbības uzņēmumā visās ražošanas procesa stadijās atbilst attiecīgajām prasībām, kas noteiktas 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajās regulās. Lai atbalstītu revīziju, kompetentā iestāde var veikt darba kvalitātes pārbaudes, lai pārliecinātos, vai darbinieku darbības rezultāti atbilst noteiktajiem parametriem;

b) pārbaudītu pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka attiecīgos uzskaites datus;

c) paņemtu paraugus laboratorijas analīzēm vienmēr, kad tas nepieciešams;

un

d) dokumentētu elementus, kas ņemti vērā, un revīzijas rezultātus.

9. Revīzijas uzdevumu raksturs un intensitāte attiecībā uz individuāliem uzņēmumiem ir atkarīgs no novērtētajiem riskiem. Šajā nolūkā kompetentā iestāde regulāri novērtē:

a) risku sabiedrības veselībai un vajadzības gadījumā dzīvnieku veselībai;

b) attiecībā uz kautuvēm – dzīvnieku labturības aspektus;

c) veikto procesu veidu un apgrozījumu

un

d) pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka iepriekš reģistrēto vēsturi attiecībā uz atbilstību pārtikas aprites tiesību aktiem.

5. pants

Svaiga gaļa

Dalībvalstis nodrošina, ka oficiālās kontroles attiecībā uz svaigu gaļu notiek saskaņā ar I pielikumu.

1. Valsts pilnvarotais veterinārārsts veic inspekciju kautuvēs, savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos un gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kas laiž tirgū svaigu gaļu, saskaņā ar vispārīgajām prasībām, kas noteiktas I pielikuma I sadaļas II nodaļā, kā arī saskaņā ar īpašajām prasībām, kas noteiktas IV sadaļā, jo īpaši attiecībā uz:

   a) pārtikas ķēdes informāciju;

   b) pirmskaušanas apskati;

   c) dzīvnieku labturību;

   d) pēckaušanas veterināro ekspertīzi;

   e) specifiskā riska materiālu un citiem dzīvnieku blakusproduktiem;

   un

   f) laboratoriskajām pārbaudēm.

▼B

2. Mājas nagaiņu, saimniecībā audzētu medījamo zīdītāju, izņemot zaķveidīgo kārtas, kā arī lielo medījamo dzīvnieku liemeņu, pusliemeņu, ceturtdaļliemeņu un tādu izcirtņu, ko ražo, sadalot pusliemeņus trijos lielos izcirtņos, veselības marķēšanu veic kautuvēs un savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos saskaņā ar I pielikuma I sadaļas III nodaļu. Veselības marķējumus uzliek valsts pilnvarotais veterinārārsts vai arī tos uzliek uz šāda veterinārārsta atbildību, ja oficiālās kontrolēs nav atklāti nekādi trūkumi, kas padarītu gaļu nederīgu pārtikai.

3. Pēc 1. un 2. punktā minēto kontroļu veikšanas valsts pilnvarotais veterinārārsts veic attiecīgus pasākumus, kā izklāstīts I pielikuma II sadaļā, jo īpaši attiecībā uz:

a) inspekcijas rezultātu paziņošanu;

b) lēmumiem attiecībā uz pārtikas ķēdes informāciju;

c) lēmumiem attiecībā uz dzīviem dzīvniekiem;

d) lēmumiem attiecībā uz dzīvnieku labturību

un

e) lēmumiem attiecībā uz gaļu.

4. Veterinārārsta palīgi, kā norādīts III sadaļas I nodaļā, var palīdzēt valsts pilnvarotajam veterinārārstam veikt oficiālās kontroles, ko veic saskaņā ar I pielikuma I un II sadaļu. Šādā gadījumā viņi strādā kā neatkarīgas komandas daļa.

5. a) Dalībvalstis nodrošina, ka tām ir pietiekami daudz pilnvarotu darbinieku, lai veiktu oficiālās kontroles, kas noteiktas saskaņā ar I pielikumu, un tik bieži, kā norādīts III sadaļas II nodaļā;

b) nepieciešamo pilnvaroto darbinieku skaitu, kādam jābūt kaušanas līnijā jebkurā kautuvē, nosaka, izvērtējot riskus. Lēmumu par pilnvaroto darbinieku skaitu pieņem kompetentā iestāde un tas ir tāds, lai varētu izpildīt visas šajā regulā minētās prasības.

6. a) Dalībvalstis saskaņā ar I pielikuma III sadaļas III nodaļas A daļu var atļaut kautuvju darbiniekiem palīdzēt veikt oficiālās kontroles attiecībā uz gaļas ražošanu no mājputniem un zaķveidīgo kārtas dzīvniekiem, veicot dažus īpašus uzdevumus valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā. Ja dalībvalstis to atļauj, tās nodrošina, ka darbinieki, kas veic šādus uzdevumus:

i) ir kvalificēti un tiek apmācīti saskaņā ar minētajiem noteikumiem;

ii) darbojas neatkarīgi no ražošanā iesaistītajiem darbiniekiem

un

iii) par visiem trūkumiem ziņo valsts pilnvarotajam veterinārārstam;

b) dalībvalstis var arī atļaut kautuvju darbiniekiem veikt īpašus paraugu ņemšanas un pārbaudes uzdevumus saskaņā ar I pielikuma III sadaļas III nodaļas B daļu.

▼B

7. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts pilnvarotie veterinārārsti un veterinārārsta palīgi ir kvalificēti un tiek apmācīti saskaņā ar I pielikuma III sadaļas IV nodaļu.

6. pants

Dzīvas gliemenes

Dalībvalstis nodrošina, ka dzīvu gliemeņu, dzīvu adatādaiņu, dzīvu tunikātu un dzīvu jūras vēderkāju ražošanai un laišanai tirgū veic oficiālās kontroles, kā aprakstīts II pielikumā.

7. pants

Zvejas produkti

Dalībvalstis nodrošina, ka oficiālās kontroles attiecībā uz zvejas produktiem notiek saskaņā ar III pielikumu.

8. pants

Svaigpiens un piena produkti

Dalībvalstis nodrošina, ka oficiālās kontroles attiecībā uz svaigpienu un piena produktiem notiek saskaņā ar IV pielikumu.

▼M1

———————

▼B

III NODAĻA

PROCEDŪRAS ATTIECĪBĀ UZ IMPORTU

▼M1

10. pants

Lai nodrošinātu Regulas (EK) Nr. 178/2002 11. panta un Regulas (EK) Nr. 882/2004 VI sadaļas II nodaļā paredzēto principu un nosacījumu vienādu piemērošanu, piemēro šajā nodaļā paredzēto procedūru.

▼B

11. pants

To trešo valstu un trešo valstu daļu saraksti, no kurām ir atļauts noteiktu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu imports

1. Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus importē vienīgi no tādas trešās valsts vai trešās valsts daļas, kas iekļauta sarakstā, kuru izveido un atjaunina saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼M1

2. Trešo valsti šādos sarakstos iekļauj tad, ja minētajā valstī ir veikta Kopienas kontrole, kurā konstatēts, ka kompetentā iestāde sniedz atbilstīgas garantijas, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 882/2004 48. panta 3. punktā. Tomēr trešo valsti, kurā nav veikta Kopienas kontrole, šādos sarakstos var iekļaut tad, ja:

▼M1

a) atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 882/2004 46. panta 3. punkta a) apakšpunktam noteiktais risks neattaisno kontroles veikšanu

un

b) lemjot par to, vai iekļaut konkrētu trešo valsti sarakstā atbilstīgi 1. punktam, konstatē, ka ir cita informācija, kas apliecina kompetentās iestādes sniegto garantiju pietiekamību.

▼B

3. Sarakstus, kas izveidoti saskaņā ar šo pantu, var apvienot ar citiem sarakstiem, kas izveidoti sabiedrības un dzīvnieku veselības nolūkos.

▼M1

4. Sastādot vai aktualizējot sarakstus, īpaši ņem vērā kritērijus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 882/2004 46. pantā un 48. panta 3. punktā. Ievēro arī:

▼B

a) trešās valsts tiesību aktus par:

i) dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem;

ii) veterināro zāļu izmantošanu, tostarp noteikumus par to aizliegšanu vai atļaušanu, izplatīšanu, laišanu tirgū un noteikumus par to lietošanu un inspicēšanu;

un

iii) lopbarības sagatavošanu un izmantošanu, tostarp piedevu izmantošanas un ārstnieciskās dzīvnieku barības sagatavošanas un izmantošanas procedūras, kā arī lopbarības un galaproduktu sagatavošanā izmantoto izejvielu higiēnas kvalitāti;

▼M1

_____

▼B

i) higiēnas nosacījumus, ko faktiski piemēro Kopienai paredzētu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanai, apstrādāšanai, uzglabāšanai un nosūtīšanai;

j) jebkādu pieredzi trešās valsts produkta tirgošanā un veikto importa kontroļu rezultātus;

k) tādu kontroļu rezultātus, ko Kopiena veikusi trešā valstī, jo īpaši kompetento iestāžu novērtējuma rezultātus, kā arī tās rīcības novērtējumu, ko kompetentās iestādes veikušas, ņemot vērā ieteikumus, kas tām izteikti pēc Kopienas kontroles;

l) apstiprinātas zoonožu kontroles programmas esamību, īstenošanu un paziņošanu par to;

un

m) apstiprinātas atliekvielu kontroles programmas esamību, īstenošanu un paziņošanu par to.

▼B

5. Komisija nodrošina, ka visu saskaņā ar šo pantu izveidoto un atjaunināto sarakstu jaunākās versijas ir pieejamas sabiedrībai.

12. pants

To uzņēmumu saraksts, no kuriem atļauts noteiktu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu imports

1. Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus var importēt Kopienā vienīgi, ja tie nosūtīti no uzņēmumiem, kuri iekļauti saskaņā ar šo pantu izveidotajos un atjauninātajos sarakstos, kā arī vienīgi tad, ja tie iegūti vai sagatavoti šādos uzņēmumos, izņemot:

a) ja saskaņā ar 19. panta 2. punktā noteikto procedūru par katru gadījumu atsevišķi izlemj, ka garantijas, ko kāda noteikta trešā valsts sniedz attiecībā uz noteiktu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu importu, ir tādas, ka šajā pantā noteiktā procedūra nav nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību 2. punkta prasībām;

un

b) gadījumos, kas norādīti V pielikumā.

Bez tam svaigu gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus, gaļas produktus un mehāniski atdalītu gaļu (MAG) var importēt Kopienā vienīgi, ja tā ražota no gaļas, kas iegūta kautuvēs un gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kuri iekļauti sarakstos, kas izveidoti un atjaunināti saskaņā ar šo pantu, vai arī apstiprinātos Kopienas uzņēmumos.

2. Uzņēmumu var iekļaut šādā sarakstā vienīgi, ja izcelsmes trešās valsts kompetentā iestāde garantē, ka:

a) minētais uzņēmums kopā ar jebkuru uzņēmumu, kas apstrādā dzīvnieku izcelsmes izejvielas, ko izmanto attiecīgo dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanā, atbilst attiecīgajām Kopienas prasībām, jo īpaši prasībām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 853/2004, vai prasībām, par kurām lemjot pievienot minēto trešo valsti attiecīgajam sarakstam saskaņā ar 11. pantu noteikts, ka tās ir līdzvērtīgas šādām prasībām;

b) valsts pārbaudes dienests minētajā trešā valstī veic uzraudzību pār uzņēmumiem un vajadzības gadījumā iesniedz Komisijai visu būtisko informāciju par uzņēmumiem, kas sagādā izejvielas;

un

c) tai ir faktiskas pilnvaras apturēt uzņēmumu eksportu uz Kopienu, ja uzņēmumi neizpilda a) apakšpunktā minētās prasības.

3. To trešo valstu kompetentās iestādes, kas iekļautas saskaņā ar 11. pantu izveidotajos un atjauninātajos sarakstos, garantē, ka 1. punktā minētos uzņēmumu sarakstus izveido, atjaunina un paziņo Komisijai.

▼B

4. a) Komisija regulāri sniedz paziņojumus kontaktpunktiem, ko dalībvalstis iecēlušas šādam nolūkam, par jauniem vai atjauninātiem sarakstiem, ko tā saņēmusi no attiecīgo trešo valstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar 3. punktu;

b) ja 20 darba dienu laikā pēc Komisijas paziņojuma neviena dalībvalsts neiebilst pret jauno vai atjaunināto sarakstu, importu no uzņēmumiem, kas ir iekļauti šajā sarakstā, atļauj veikt pēc 10 darba dienām, skaitot no dienas, kurā Komisija darījusi to zināmu sabiedrībai;

c) Komisija ikreiz, kad vismaz viena dalībvalsts iesniedz rakstiskas piezīmes vai kad tā uzskata, ka saraksta izmainīšana ir nepieciešama, ņemot vērā būtisku informāciju, piemēram, Kopienas inspekcijas ziņojumus vai paziņojumu saskaņā ar ātrās reaģēšanas sistēmu, informē visas dalībvalstis un iekļauj jautājumu Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas attiecīgās sadaļas nākamās sanāksmes dienas kārtībā, lai vajadzības gadījumā pieņemtu lēmumu saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Komisija gādā par to, lai sabiedrībai būtu pieejamas visu sarakstu jaunākās versijas.

13. pants

Dzīvas gliemenes, adatādaiņi, tunikāti un jūras vēderkāji

1. Neatkarīgi no 12. panta 1. punkta b) apakšpunkta dzīves gliemenes, adatādaiņus, tunikātus un jūras vēderkājus piegādā no ražošanas teritorijām trešās valstīs, kas iekļautas saskaņā ar 12. pantu izveidotajos un atjauninātajos sarakstos.

2. Šā panta 1. punkta noteikumus nepiemēro ķemmīšgliemenēm, ko savāc ārpus klasificētām ražošanas teritorijām. Tomēr oficiālās kontroles attiecībā uz ķemmīšgliemenēm veic saskaņā ar II pielikuma III nodaļu.

3. a) 3.Pirms 1. punktā minēto sarakstu izveidošanas īpaši ņem vērā garantijas, ko var sniegt trešās valsts kompetentā iestāde attiecībā uz atbilstību šīs regulas prasībām par ražošanas teritoriju klasifikāciju un kontroli;

b) pirms šādu sarakstu izveidošanas notiek Kopienas pārbaude klātienē, izņemot, ja:

i) a) risks, kas noteikts saskaņā ar 18. panta 18. punktu, to nepamato;

un

ii) lemjot par to, vai iekļaut konkrētu ražošanas teritoriju sarakstā saskaņā ar 1. punktu, konstatē, ka ir cita informācija, kas liecina, ka kompetentā iestāde sniedz nepieciešamās garantijas.

▼B

4. Komisija nodrošina, ka visu saskaņā ar šo pantu izveidoto un atjaunināto sarakstu jaunākās versijas ir pieejamas sabiedrībai.

14. pants

Dokumenti

1. Dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu sūtījumiem, importējot tos Kopienā, pievieno dokumentu, kas atbilst VI pielikumā noteiktajām prasībām.

2. Dokuments apliecina, ka produkti atbilst:

a) prasībām, kas attiecībā uz šādiem produktiem noteiktas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 852/2004 un Regulu (EK) Nr. 853/2004 vai noteikumiem, kuri ir līdzvērtīgi šīm prasībām;

un

▼M1

b) konkrēti importa nosacījumi, kas paredzēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 48. pantu.

▼B

3. Dokumentos var iekļaut ziņas, kas prasītas saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem sabiedrības un dzīvnieku veselības jomā.

4. Ja šā panta 2. punktā minētās garantijas ir iespējams iegūt citā veidā, tad saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru var piešķirt atbrīvojumus no 1. punkta.

15. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz zvejas produktiem

1. Šajā nodaļā izklāstītas procedūras nepiemēro svaigiem zvejas produktiem, ko izkrauj Kopienā tieši no zvejas kuģa, kas kuģo zem trešās valsts karoga.

Oficiālās kontroles attiecībā uz šādiem zvejas produktiem notiek saskaņā ar III pielikumu.

2. a) Zvejas produktus, ko importē no zivju pārstrādes kuģa vai saldētājkuģa, kas kuģo zem trešās valsts karoga, piegādā no kuģiem, kas iekļauti sarakstā, kurš izveidots un atjaunināts saskaņā ar 12. panta 4.punktā izklāstīto procedūru;

b) tomēr, kā izņēmumu no 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta, kuģi var iekļaut šādos sarakstos arī:

i) pamatojoties uz kopīgu paziņojumu, ko sniegusi tās trešās valsts kompetentā iestāde, zem kuras karoga kuģis peld, un tās trešās valsts kompetentā iestāde, kurai pirmā no šīm kompetentajām iestādēm deleģējusi pienākumu inspicēt attiecīgo kuģi, ar nosacījumu, ka:

— minētā trešā valsts ir iekļauta to trešo valstu sarakstā, kas izveidots saskaņā ar 11. pantu un no kurām atļauts zvejas produktu imports,

▼B

— visi tie zvejas produkti no attiecīgā kuģa, kurus paredzēts laist tirgū Kopienā, ir izkrauti tieši minētajā trešā valstī,

— minētās trešās valsts kompetentā iestāde ir inspicējusi kuģi un deklarējusi, ka tas atbilst Kopienas prasībām,

un

— minētās trešās valsts kompetentā iestāde ir deklarējusi, ka tā regulāri inspicēs kuģi, lai nodrošinātu, ka tas aizvien atbilst Kopienas prasībām;

vai

ii) pamatojoties uz kopīgu paziņojumu, ko sniegusi tās trešās valsts kompetentā iestāde, zem kuras karoga kuģis peld, un tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai pirmā no šīm kompetentajām iestādēm deleģējusi pienākumu inspicēt attiecīgo kuģi, ar nosacījumu, ka:

— visi tie zvejas produkti no attiecīgā kuģa, kurus paredzēts laist tirgū Kopienā, ir izkrauti tieši minētajā dalībvalstī,

— minētās dalībvalsts kompetentā iestāde ir inspicējusi kuģi un deklarējusi, ka tas atbilst Kopienas prasībām,

un

— minētās dalībvalsts kompetentā iestāde ir deklarējusi, ka tā regulāri inspicēs kuģi, lai nodrošinātu, ka tas aizvien atbilst Kopienas prasībām;

c) Komisija nodrošina, ka visu saskaņā ar šo pantu izveidoto vai atjaunināto sarakstu jaunākās versijas ir pieejamas sabiedrībai.

3. Ja zvejas produktus importē tieši no zvejas kuģa vai saldētājkuģa, dokumentu, kas prasīts saskaņā ar 14. pantu, var aizstāt ar dokumentu, kuru parakstījis kapteinis.

4. Saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru var noteikt sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M7

16. pants

Vispārīgus pārejas pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia* papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jo īpaši šajā regulā paredzēto prasību turpmākus precizējumus, pieņem saskaņā ar 19. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼M7

Saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru var tikt pieņemti citi īstenošanas un pārejas pasākumi.

▼B

17. pants

Pielikumu grozījumi un pielāgojumi

▼M7

1. Komisija var grozīt vai papildināt šīs regulas I, II, III, IV, V un VI pielikumu, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia* to papildinot, pieņem saskaņā ar 19. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. Komisija var piešķirt atbrīvojumus no I, II, III, IV, V un VI pielikuma, ja tiem nav nelabvēlīgas ietekmes uz šīs regulas mērķu sasniegšanu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 19. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

3. Dalībvalstis saskaņā 4. līdz 7. punktu var pieņemt valsts pasākumus, lai pielāgotu I pielikuma noteikumus, ja tādējādi netiek negatīvi ietekmēta šīs regulas mērķu sasniegšana.

4. Valsts pasākumi, kas minēti 3. punktā:

a) ir ar mērķi:

i) ļaut turpināt izmantot tradicionālos paņēmienus jebkurā pārtikas ražošanas, pārstrādes vai izplatīšanas stadijā;

ii) apmierināt tādu pārtikas uzņēmumu vajadzības, kam ir neliels apgrozījums vai kas atrodas reģionos ar īpašiem ģeogrāfiskiem apgrūtinājumiem;

vai

iii) ļaut īstenot eksperimentālus projektus, lai izmēģinātu jaunas pieejas higiēnas kontroles jomā attiecībā uz gaļu;

b) jo īpaši attiecas uz šādiem I pielikuma elementiem:

i) pārtikas ķēdes informācija;

ii) kompetentās iestādes klātbūtne uzņēmumos.

5. Jebkura dalībvalsts, kas vēlas pieņemt valsts pasākumus, kā minēts 3. punktā, paziņo par to Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Katrā paziņojumā:

a) sīki apraksta prasības, par kurām minētā dalībvalsts uzskata, ka tās jāpielāgo, kā arī iecerēto pielāgojumu raksturu;

b) apraksta attiecīgos uzņēmumus;

▼B

c) paskaidro pielāgošanas iemeslus, tostarp attiecīgā gadījumā sniedzot veiktās bīstamības analīzes un jebkādu tādu pasākumu kopsavilkumu, kas jāveic, lai nodrošinātu, ka šādai pielāgošanai nav nelabvēlīga ietekme uz šīs regulas mērķiem;

un

d) sniedz jebkādu citu būtisku informāciju.

6. Pārējām dalībvalstīm ir trīs mēneši laika no 5. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, lai nosūtītu Komisijai rakstiskas atsauksmes. Komisija 19. panta 1. punktā minētās komitejas ietvaros var apspriesties ar dalībvalstīm, un tā to dara, kad tā saņem rakstiskas atsauksmes no vienas vai vairākām dalībvalstīm. Komisija saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru var izlemt, vai paredzētos pasākumus var īstenot, vajadzības gadījumā izdarot tajos attiecīgus grozījumus. Attiecīgā gadījumā Komisija var ierosināt vispārīgus pasākumus saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu.

7. Dalībvalsts var pieņemt valsts pasākumus, ar kuriem pielāgo I pielikuma prasības, vienīgi:

a) atbilstoši lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 6. punktu;

b) ja Komisija vienu mēnesi pēc 6. punktā minētā laika posma beigām nav informējusi dalībvalstis, ka tā saņēmusi rakstiskas atsauksmes vai ka tā gatavojas ierosināt pieņemt lēmumu saskaņā ar 6. punktu.

8. Ja dalībvalsts saskaņā ar 3. līdz 7. punktu pieņem valsts pasākumus, ar kuriem īsteno eksperimentālu projektu, lai izmēģinātu jaunas pieejas higiēnas kontrolei attiecībā uz gaļu, dalībvalsts paziņo rezultātus Komisijai, tiklīdz tie ir pieejami. Komisija pēc tam izskata iespēju ierosināt vispārīgus pasākumus saskaņā ar 1. punktu.

18. pants

Īpaši lēmumi

▼M7

Neskarot 16. panta un 17. panta 1. punkta vispārīgo piemērošanu, īstenošanas pasākumus var noteikt saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru un grozījumus I, II, III, IV, V vai VI pielikumā kā pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, var pieņemt saskaņā ar 19. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, lai norādītu:

▼B

1) pārbaudes pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku darba kvalitātes un to darbinieku darba rezultātu novērtēšanai;

2) metodi, lai paziņotu par inspekcijas rezultātiem;

3) kritērijus, lai, pamatojoties uz risku analīzi, noteiktu, kad valsts pilnvarotam veterinārārstam nav jābūt kautuvēs vai savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos visā pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā;

▼B

4) noteikumus par valsts pilnvaroto veterinārārstu un veterinārārsta palīgu pārbaužu saturu;

5) mikrobioloģiskos kritērijus procesu kontrolei attiecībā uz higiēnu uzņēmumos;

6) alternatīvās procedūras, seroloģiskās vai citas laboratoriskās pārbaudes, kas sniedz garantijas, kuras ir vismaz līdzvērtīgas īpašajām pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūrām, kas aprakstītas I pielikuma IV sadaļā, un tādēļ var tās aizstāt, ja kompetentā iestāde tā izlemj;

7) apstākļus, kādos dažas no īpašajām pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūrām, kuras aprakstītas I pielikuma IV sadaļā, nav nepieciešamas, ņemot vērā saimniecību, izcelsmes reģionu vai valsti un riska analīzes principus;

8) laboratorisko pārbaužu noteikumus;

9) aukstumapstrādi, kas jāpiemēro gaļai attiecībā uz cisticerkozi un trihinelozi;

10) nosacījumus, kādos saimniecības vai reģionus var apliecināt kā oficiāli brīvus no cisticerka vai trihinelozes;

11) metodes, kas jāpiemēro, pārbaudot I pielikuma IV sadaļas IX nodaļā minēto nosacījumu izpildi;

12) attiecībā uz nobarojamām cūkām – kontrolētu turēšanas apstākļu un kompleksu ražošanas sistēmu kritērijus;

13) dzīvu gliemeņu ražošanas un izklāšanas teritoriju klasifikācijas kritērijus sadarbībā ar attiecīgo Kopienas references laboratoriju, ieskaitot:

a) jūras biotoksīnu robežlielumus un analīzes metodes;

b) vīrusu noteikšanas procedūras un standarta vīrusus

un

c) paraugu ņemšanas plānus un metodes, kā arī analītiskās pielaides, kas jāpiemēro, lai pārbaudītu atbilstību kritērijiem;

14) organoleptiskos kritērijus zvejas produktu svaiguma novērtēšanai;

15) saskaņā ar III pielikumu prasīto zvejas produktu oficiālo kontroļu analītisko līmeni, analīzes metodes un paraugu ņemšanas plānus, ieskaitot attiecībā uz parazītiem un vides piesārņotājiem;

16) veidu, kā Komisija darīs pieejamus sabiedrībai saskaņā ar 11., 12., 13. un 15. pantu izveidotos trešo valstu un trešo valstu uzņēmumu sarakstus.

▼M1

_____

▼B

19. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

▼M7

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

▼B

20. pants

Apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi

Komisija nepieciešamības gadījumā apspriežas ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi par jautājumiem, uz kuriem attiecas šī regula, jo īpaši:

1) pirms ierosina izmainīt īpašās prasības attiecībā uz pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūrām, kas noteiktas I pielikuma IV sadaļā;

2) pirms ierosina izmainīt I pielikuma IV sadaļas IX nodaļas noteikumus attiecībā uz tādu dzīvnieku gaļu, kuriem pēckaušanas veterinārā ekspertīzē atklātas pataloģijas, kas norāda uz inficēšanos ar brucelozi vai tuberkulozi;

un

3) pirms ierosina izpildes pasākumus attiecībā uz jautājumiem, kuri minēti 18. panta 5. līdz 15. punktā.

21. pants

Ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei

1. Komisija līdz 2009. gada 20. maijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei pārskata ziņojumu par pieredzi, kas gūta, piemērojot šo regulu.

2. Piemērotos gadījumos Komisija ziņojumam pievieno attiecīgus priekšlikumus.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro, kad pagājuši 18 mēneši no dienas, kurā stājušies spēkā visi turpmāk minētie tiesību akti:

▼B

a) Regula (EK) Nr. 852/2004;

b) Regula (EK) Nr. 853/2004

un

c) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/41/EK, ar ko atceļ dažas direktīvas par pārtikas higiēnu un dzīvnieku veselības nosacījumiem attiecībā uz dažu lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu ražošanu un laišanu tirgū ([1]).

Tomēr to piemēro ne ātrāk kā 2006. gada 1. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

([1]) OV L 157, 30.4.2004., 33. lpp.

▼B

I PIELIKUMS

SVAIGA GAĻA

I SADAĻA: VALSTS PILNVAROTĀ VETERINĀRĀRSTA UZDEVUMI

I NODAĻA: REVĪZIJAS UDEVUMI

1. Papildus vispārējām prasībām, kas 4. panta 4. punktā noteiktas attiecībā uz labas higiēnas prakses revīzijām, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda pastāvīga atbilstība pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka darbībām attiecībā uz tādu dzīvnieku blakusproduktu, ieskaitot specifiskā riska materiāla, savākšanu, pārvadāšanu, uzglabāšanu, apstrādi, pārstrādi un izmantošanu vai iznīcināšanu, par kuriem pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks ir atbildīgs.

2. Papildus vispārējām prasībām, kas 4. panta 5. punktā noteiktas attiecībā uz to principu revīziju, kam pamatā ir *HACCP*, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda, vai tirgus dalībnieka darbības cik iespējams garantē, ka gaļa:

   a) nesatur patofizioloģiskas anomālijas vai izmaiņas;

   b) tajā nav fekālā vai cita piesārņojuma

      un

   c) nesatur specifiskā riska materiālu, izņemot gadījumus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos, un tā ražota saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par TSE.

II NODAĻA: INSPEKCIJA

Veicot inspekciju saskaņā ar šo nodaļu, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāņem vērā to revīzijas uzdevumu rezultāti, kas veikti saskaņā ar 4. pantu un šā pielikuma I nodaļu. Attiecīgā gadījumā viņam vai viņai attiecīgi jāvirza inspekcija.

A. **Pārtikas ķēdes informācija**

1. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda un jāanalizē būtiskā informācija no kaušanai paredzēto dzīvnieku izcelsmes saimniecības uzskaites datiem un jāņem vērā šīs pārbaudes un analīzes dokumentētie rezultāti, veicot pirmskaušanas apskati un pēckaušanas veterināro ekspertīzi.

2. Veicot inspekciju, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāņem vērā oficiālie sertifikāti, kas ir kopā ar dzīvniekiem, un jebkādi paziņojumi, ko izteikuši veterinārārsti, kas veikuši kontroles primārās ražošanas līmenī, tostarp valsts pilnvaroti veterinārārsti un sertificēti veterinārārsti.

3. Ja pārtikas ķēdē iesaistītie tirgus dalībnieki, kas iesaistīti pārtikas apritē, veic papildu pasākumus, lai garantētu pārtikas nekaitīgumu, īstenojot kompleksās sistēmas, privātās kontroles sistēmas, neatkarīgu trešo personu apliecinājumus vai citiem līdzekļiem, un ja šie pasākumi ir dokumentēti un dzīvniekus, uz kuriem attiecas šīs shēmas, iespējams skaidri identificēt, valsts pilnvarotais veterinārārsts var ņemt to vērā, veicot inspekciju un pārskatot procedūras, kuru pamatā ir *HACCP*.

B. **Pirmskaušanas apskate**

1. Ievērojot 4. un 5. punktu:

   a) valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic visu dzīvnieku pirmskaušanas apskate pirms kaušanas;

   b) šai apskatei jānotiek 24 stundu laikā no ievešanas kautuvē un mazāk nekā 24 stundas pirms kaušanas.

   Turklāt valsts pilnvarotais veterinārārsts var pieprasīt apskati jebkurā citā laikā.

▼B

2. Pirmskaušanas apskatei jo īpaši jānosaka, vai attiecībā uz konkrēto apskatīto dzīvnieku ir kādas pazīmes, kas liecina:

a) ka bijusi negatīvi ietekmēta labturība;

vai

b) par apstākļiem, kuri varētu nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību, pievēršot īpašu uzmanību zoonožu un Starptautiskā Epizootiju biroja (Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas, SEB) A vai attiecīgā gadījumā – B sarakstā iekļauto slimību atklāšanai.

3. Papildus regulārajām pirmskaušanas apskatēm valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic visu tādu dzīvnieku klīniskā pārbaude, ko pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks vai veterinārārsta palīgs atlikuši malā.

4. Veicot piespiedu kaušanu ārpus kautuves, kā arī attiecībā uz nomedītiem savvaļas dzīvniekiem, valsts pilnvarotajam veterinārārstam kautuvē vai savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā jāpārbauda apliecinājums, kas pievienots dzīvnieka ķermenim, ko veterinārārsts vai apmācīta persona izdevusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 853/2004.

5. Pirmskaušanas apskati var veikt izcelsmes saimniecībā, ja tas paredzēts III sadaļas II nodaļā vai IV sadaļā. Šādos gadījumos valsts pilnvarotajam veterinārārstam kautuvē jāveic pirmskaušanas apskate tikai norādītajos gadījumos un norādītajā apmērā.

C. **Dzīvnieku labturība**

Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda atbilstība attiecīgajiem Kopienas un valsts tiesību aktiem par dzīvnieku labturību, piemēram, noteikumiem par dzīvnieku aizsardzību kaušanas un transportēšanas laikā.

D. **Pēckaušanas veterinārā ekspertīze**

1. Liemeņiem un tiem pievienotajiem subproduktiem pēc nokaušanas nekavējoties jāveic pēckaušanas veterinārā ekspertīze. Jāapskata visas ārējās virsmas. Šādam nolūkam var būt nepieciešama minimāla liemeņa un subproduktu apstrāde vai īpašas tehniskas iekārtas. Īpaša uzmanība jāpievērš zoonožu un SEB A sarakstā un attiecīgā gadījumā SEB B sarakstā iekļauto slimību atklāšanai. Kaušanas līnijas ātrumam un ekspertīzi veicošo darbinieku skaitam jābūt tādam, lai varētu pienācīgi veikt ekspertīzi.

2. Papildu pārbaudes, piemēram, liemeņu daļu un subproduktu palpācija un iegriešana, kā arī laboratoriskās pārbaudes jāveic, kad vien tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai:

a) noteiktu galīgo diagnozi

vai

b) noteiktu:

i) dzīvnieku saslimšanu;

ii) atliekvielu vai piesārņotāju saturu, kas pārsniedz Kopienas tiesību aktos noteiktos līmeņus;

iii) neatbilstību mikrobioloģiskajiem kritērijiem

vai

iv) citu faktoru esamību, kuru dēļ varētu būt nepieciešams deklarēt gaļu kā nederīgu pārtikai vai noteikt ierobežojumus tās izmantošanai,

jo īpaši attiecībā uz dzīvniekiem, kam piemērota piespiedu kaušana.

▼B

3. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpieprasa, lai mājas nepārnadžu, par sešiem mēnešiem vecāku liellopu un par četrām nedēļām vecāku cūku liemeņus iesniedz pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei, sadalītus pusliemeņos gareniski gar mugurkaulu. Ja tas nepieciešams ekspertīzei, valsts pilnvarotais veterinārārsts var pieprasīt pārdalīt gareniski arī jebkuru galvu vai jebkuru liemeni. Tomēr, lai ņemtu vērā konkrētus ēšanas paradumus, tehnoloģijas attīstību vai īpašas sanitārās situācijas, kompetentā iestāde var atļaut iesniegt mājas nepārnadžu, par sešiem mēnešiem vecāku liellopu un par četrām nedēļām vecāku cūku liemeņus ekspertīzei, nesadalītus uz pusēm.

4. Ekspertīzes laikā jāveic piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka gaļas inficēšanās tādu darbību rezultātā, kā, piemēram, palpācija, izciršana vai iegriešana, ir minimāla.

5. Piespiedu kaušanas gadījumā liemeņiem cik drīz vien iespējams jāveic pēckaušanas veterinārā ekspertīze saskaņā ar 1. līdz 4. punktu, pirms tos laiž lietošanai pārtikā.

E. **Specifiskā riska materiāls un citi dzīvnieku blakusprodukti**

Valsts pilnvarotajam veterinārārstam saskaņā ar īpašiem Kopienas noteikumiem par specifiskā riska materiālu un citiem dzīvnieku blakusproduktiem ir jāpārbauda šādu produktu atdalīšana, sadalīšana un attiecīgā gadījumā – marķēšana. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jānodrošina, ka pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks veic visus nepieciešamos pasākumus, lai kaušanas (ieskaitot apdullināšanas) un specifiskā riska materiāla atdalīšanas laikā izvairītos no gaļas inficēšanas ar specifiskā riska materiālu.

F. **Laboratoriskās pārbaudes**

1. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jānodrošina, ka paraugu ņemšana tiek veikta un ka paraugi tiek pienācīgi identificēti un apstrādāti, un nosūtīti uz attiecīgo laboratoriju, veicot:

a) zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību un kontroli;

b) specifiskas laboratoriskās pārbaudes TSE diagnosticēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 999/2001 ([1]);

c) neatļautu vielu vai produktu atklāšanu un regulēto vielu kontroli, jo īpaši Padomes Direktīvā 96/23/EK ([2]) minēto valsts atliekvielu uzraudzības plānu ietvaros;

un

d) SEB A sarakstā un attiecīgā gadījumā SEB B sarakstā iekļauto slimību atklāšanu.

2. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam arī jānodrošina, ka tiek veiktas jebkādas citas nepieciešamās laboratoriskās pārbaudes.

III NODAĻA: VESELĪBAS MARĶĒJUMS

1. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāuzrauga veselības marķēšana un izmantotie marķējumi.

2. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jo īpaši ir jānodrošina, ka:

([1]) OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

([2]) OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 21/2004 (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).

▼B

a) veselības marķējumu uzliek vienīgi dzīvniekiem (mājas nagaiņiem, saimniecībā audzētiem medījamiem zīdītājiem, izņemot zaķveidīgo kārtas dzīvniekus, un lieliem medījamiem dzīvniekiem), kam veikta pirmskaušanas apskate un pēckaušanas veterinārā ekspertīze saskaņā ar šo regulu un ja nav pamata deklarēt gaļu kā nederīgu pārtikai. Tomēr veselības marķējumu var uzlikt, pirms pieejami trihinelozes pārbaužu rezultāti, ja valsts pilnvarotais veterinārārsts ir pārliecinājies, ka attiecīgā dzīvnieka gaļu laidīs tirgū vienīgi, ja šie rezultāti būs apmierinoši;

un

b) veselības marķēšanu veic uz liemeņa ārējās virsmas, uzspiežot ar tinti vai iededzinot marķējumu tādā veidā, ka veselības marķējums ir uz katra gabala, ja liemeņus sadala pusliemeņos vai ceturtdaļliemeņos vai arī ja pusliemeņus sadala trijās daļās.

3. Veselības marķējumam jābūt ovālam marķējumam, kas ir vismaz 6,5 cm plats un 4,5 cm garš un kam labi salasāmiem burtiem un cipariem jānorāda šāda informācija:

a) marķējumam jānorāda tās valsts nosaukums, kurā atrodas uzņēmums, un šis nosaukums var būt rakstīts pilnībā ar lielajiem burtiem vai arī norādīts kā divu burtu kods saskaņā ar attiecīgo ISO standartu.

Tomēr dalībvalstīm šie kodi ir ►M2 BE, ►M5 BG, ◄ CZ, DK, DE, EE, GR, ES, FR, IE, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, ►M5 RO, ◄ SI, SK, FI, SE ja UK; ◄

b) marķējumā jānorāda kautuves apstiprinājuma numurs;

un

▼M6

c) ja marķējumu piestiprina kautuvē, kas atrodas Kopienā, marķējumam jāietver saīsinājums CE, EB, EC, EF, EG, EK, EO, EY, ES, EÜ, EK vai WE.

Šos saīsinājumus nedrīkst iekļaut marķējumos, ko liek gaļai, kuru importē Kopienā no kautuvēm, kas atrodas ārpus Kopienas.

▼B

4. Burtiem jābūt vismaz 0,8 cm augstiem un cipariem – vismaz 1 cm augstiem. Marķējuma izmērus, kā arī burtus un ciparus var samazināt jēru, kazlēnu un sivēnu veselības marķējumiem.

5. Veselības marķējumos izmantotajām krāsām jābūt atļautām saskaņā ar Kopienas noteikumiem par krāsvielu izmantošanu pārtikas produktos.

6. Veselības marķējumā var būt arī norāde uz valsts pilnvaroto veterinārārstu, kas veicis gaļas veterināro ekspertīzi. ►M3 ——————— ◄

7. Uz tādu dzīvnieku gaļas, kam piemērota piespiedu kaušana ārpus kautuves, jābūt īpašam veselības marķējumam, ko nevar sajaukt ar veselības marķējumu, kāds noteikts šajā nodaļā, vai ar atšķirības zīmi, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma I sadaļā.

8. Uz nenodīrāta medījama dzīvnieka gaļas nevar būt veselības marķējuma, ja vien pēc nodīrāšanas savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā tai nav veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze un tā deklarēta kā derīga lietošanai pārtikā.

9. Šī nodaļa jāpiemēro, neierobežojot dzīvnieku veselības noteikumus par veselības marķējumiem.

▼B

II SADAĻA: RĪCĪBA PĒC KONTROLĒM

I NODAĻA: INSPEKCIJAS REZULTĀTU PAZIŅOŠANA

1. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpieraksta un jānovērtē inspekcijas darbību rezultāti.

2. a) Ja inspekcijā atklāj tādas slimības vai apstākļa esamību, kas varētu ietekmēt sabiedrības vai dzīvnieku veselību vai negatīvi ietekmēt dzīvnieku labturību, valsts pilnvarotajam veterinārārstam par to jāinformē pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks;

   b) ja identificētā problēma radusies primārās ražošanas laikā, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāinformē veterinārārsts, kas sniedz pakalpojumus izcelsmes saimniecībai, pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks, kas atbildīgs par izcelsmes saimniecību (ja šāda informācija neierobežotu turpmākus tiesas procesus), un attiecīgā gadījumā – kompetentā iestāde, kas atbildīga par izcelsmes saimniecības vai medību platības uzraudzību;

   c) ja attiecīgie dzīvnieki izaudzēti citā dalībvalstī vai trešā valstī, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāinformē tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā uzņēmums atrodas. Šai kompetentajai iestādei jāveic attiecīgi pasākumi saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem.

3. Inspekciju un pārbaužu rezultāti jāiekļauj attiecīgās datu bāzēs.

4. Ja valsts pilnvarotajam veterinārārstam, veicot pirmskaušanas apskati vai pēckaušanas veterināro ekspertīzi vai jebkādu citu inspekcijas darbību, rodas aizdomas par SEB A sarakstā vai attiecīgā gadījumā SEB B sarakstā minētu infekcijas izraisītāju esamību, valsts pilnvarotajam veterinārārstam nekavējoties jāinformē kompetentā iestāde un abiem jāveic visi nepieciešamie pasākumi un piesardzības pasākumi, lai saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem novērstu infekcijas izraisītāju iespējamo izplatīšanos.

II NODAĻA: LĒMUMI ATTIECĪBĀ UZ PĀRTIKAS ĶĒDES INFORMĀCIJU

1. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda, vai dzīvnieki netiek nokauti, pirms kautuves uzņēmējam nav iesniegta un tas nav pārbaudījis attiecīgo pārtikas ķēdes informāciju.

2. Tomēr valsts pilnvarotais veterinārārsts var atļaut kaut dzīvniekus kautuvē, kaut arī attiecīgā pārtikas ķēdes informācija nav pieejama. Šādā gadījumā visai attiecīgajai pārtikas ķēdes informācijai jābūt piegādātai, pirms liemenis apstiprināts lietošanai pārtikā. Šādi liemeņi un ar tiem saistītie subprodukti jāglabā atsevišķi no pārējās gaļas līdz galīgā slēdziena saņemšanai.

3. Neatkarīgi no 2. punkta, ja attiecīgā pārtikas ķēdes informācija nav pieejama 24 stundu laikā no dzīvnieka ievešanas kautuvē, visa šā dzīvnieka gaļa jādeklarē kā nederīga pārtikai. Ja dzīvnieks vēl nav nokauts, tas jānogalina atsevišķi no citiem dzīvniekiem.

4. Ja pievienotie uzskaites dati, dokumentācija vai cita informācija apliecina, ka:

   a) dzīvnieki nāk no saimniecības vai apgabala, uz kuru attiecas pārvietošanas aizliegums vai citi ierobežojumi dzīvnieku vai sabiedrības veselības iemeslu dēļ;

   b) nav ievēroti noteikumi par veterināro zāļu izmantošanu;

▼B

vai

c) pastāv jebkādi citi apstākļi, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību, dzīvniekus nevar pieņemt kaušanai citādi, kā vien saskaņā ar procedūrām, kas Kopienas tiesību aktos noteiktas, lai izskaustu riskus cilvēku vai dzīvnieku veselībai.

Ja dzīvnieki jau ir kautuvē, tie jānogalina atsevišķi un jādeklarē kā nederīgi pārtikai, attiecīgā gadījumā veicot piesardzības pasākumus, lai aizsargātu dzīvnieku un sabiedrības veselību. Oficiālās kontroles izcelsmes saimniecībā jāveic tad, kad vien valsts pilnvarotais veterinārārsts uzskata par nepieciešamu.

5. Kompetentajai iestādei attiecīgi jārīkojas, ja tā atklāj, ka pievienotie uzskaites dati, dokumentācija vai cita informācija neatbilst patiesajai situācijai izcelsmes saimniecībā vai patiesajam dzīvnieku stāvoklim vai cenšas apzināti maldināt valsts pilnvaroto veterinārārstu. Kompetentajai iestādei jāvēršas pret pārtikas apritē iesaistīto tirgu dalībnieku, kas atbildīgs par dzīvnieku izcelsmes saimniecību, vai arī pret jebkuru citu iesaistīto personu. Šī vēršanās jo īpaši var izpausties kā papildu kontroles. Pārtikas apritē iesaistītajam tirgus dalībniekam, kas atbildīgs par izcelsmes saimniecību, vai jebkurai citai iesaistītajai personai jāsedz šādu papilu kontroļu izmaksas.

III NODAĻA: LĒMUMI ATTIECĪBĀ UZ DZĪVIEM DZĪVNIEKIEM

1. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda atbilstība pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka atbilstoši Regulai (EK) Nr. 853/2004 noteiktajam pienākumam nodrošināt, ka dzīvnieki, kas pieņemti kaušanai, lai lietotu tos pārtikā, ir pienācīgi identificēti. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jānodrošina, ka dzīvniekus, par kuru identitāti nav iespējams pieņemami pārliecināties, nogalina atsevišķi un deklarē kā nederīgus pārtikai. Oficiālās kontroles izcelsmes saimniecībā jāveic tad, kad vien valsts pilnvarotais veterinārārsts uzskata par nepieciešamu.

2. Ja ir sevišķi svarīgi dzīvnieku labturības apsvērumi, zirgus var nokaut kautuvē, kaut arī likumā pieprasītā informācija par to identitāti nav piegādāta. Tomēr šī informācija jāpiegādā, pirms liemeņus var deklarēt kā derīgus lietošanai pārtikā. Šīs prasības attiecas arī uz zirgu piespiedu kaušanu ārpus kautuves.

3. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda atbilstība pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 853/2004 noteiktajam pienākumam nodrošināt, ka dzīvniekus, kam ir tāds ādas vai vilnas stāvoklis, ka ir nepieņems risks inficēt gaļu kaušanas laikā, nekauj lietošanai pārtikā, ja vien tos pirms tam nenotīra.

4. Dzīvniekus, kas ir slimi vai kas ir tādā stāvoklī, ka, dzīvniekus apstrādājot vai ēdot gaļu, to var pārnest uz dzīvniekiem vai cilvēkiem, un vispār dzīvniekus, kam ir sistēmiskas slimības vai novājēšanas klīniskās pazīmes, nedrīkst kaut lietošanai pārtikā. Šādi dzīvnieki jānogalina atsevišķi tādos apstākļos, ka nevar inficēt citus dzīvniekus vai liemeņus, un tie jādeklarē kā nederīgi pārtikai.

5. Tādu dzīvnieku kaušana, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi vai ka tie ir tādā stāvoklī, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību, ir jāatliek. Šādiem dzīvniekiem jāveic sīka pirmskaušanas apskate, lai noteiktu diagnozi. Bez tam valsts pilnvarotais veterinārārsts var izlemt, ka jāveic paraugu ņemšana un laboratoriskās pārbaudes, lai papildinātu pēckaušanas veterināro ekspertīzi. Ja nepieciešams, dzīvnieki jākauj atsevišķi vai parastās kaušanas beigās, veicot visus nepieciešamos piesardzības pasākumus, lai izvairītos no pārējās gaļas inficēšanas.

▼B

6. Ar dzīvniekiem, kas varētu saturēt veterināro zāļu atliekvielas, kuru daudzums pārsniedz saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteiktos līmeņus, vai aizliegto vielu atlikumus, jārīkojas saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK.

7. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāparedz nosacījumi, ar kādiem viņa/viņas tiešā uzraudzībā jārīkojas ar dzīvniekiem saskaņā ar īpašu shēmu konkrētu slimību, piemēram, brucelozes vai tuberkulozes, vai arī zoonožu izraisītāju, piemēram, salmonellas, izskaušanai vai kontrolei. Kompetentajai iestādei jānosaka, ar kādiem nosacījumiem šādus dzīvniekus var nokaut. Šo nosacījumu mērķim jābūt pēc iespējas samazināt pārējo dzīvnieku un pārējo dzīvnieku gaļas inficēšanu.

8. Pēc vispārēja noteikuma dzīvnieki, ko ieved kautuvē kaušanai, turpat jānokauj. Tomēr ārkārtējos apstākļos, piemēram, kaušanas iekārtu nopietna bojājuma gadījumā, valsts pilnvarotais veterinārārsts var atļaut tiešu pārvietošanu uz citu kautuvi.

IV NODAĻA: LĒMUMI ATTIECĪBĀ UZ DZĪVNIEKU LABTURĪBU

1. Ja netiek ievēroti noteikumi par dzīvnieku aizsardzību nokaušanas vai nogalināšanas laikā, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāpārbauda, vai pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks nekavējoties veic nepieciešamos labošanas pasākumus un turpmāk nodrošina noteikumu prasību ievērošanu.

2. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jābūt samērīgai un stingrības ziņā pieaugošai pieejai attiecībā uz izpildes darbību, sākot no rīkojumu izdošanas līdz ražošanas palēnin--šanai un apturēšanai, atkarībā no problēmas rakstura un smaguma.

3. Attiecīgā gadījumā valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāinformē citas kompetentās iestādes par labturības problēmām.

4. Ja valsts pilnvarotais veterinārārsts atklāj, ka netiek ievēroti noteikumi par dzīvnieku aizsardzību transportēšanas laikā, viņam vai viņai jāveic nepieciešamie pasākumi saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem.

5. Ja:

a) veterinārārsta palīgs veic dzīvnieku labturības pārbaudes atbilstoši III vai IV sadaļai

un

b) šajās pārbaudēs atklāj neatbilstību noteikumiem par dzīvnieku aizsardzību,

veterinārārsta palīgam nekavējoties jāinformē valsts pilnvarotais veterinārārsts un, ja tas nepieciešams steidzamos gadījumos, jāveic nepieciešamie pasākumi, kas minēti 1. līdz 4. punktā, līdz ierodas valsts pilnvarotais veterinārārsts.

V NODAĻA: LĒMUMI ATTIECĪBĀ UZ GAĻU

1. Gaļa jādeklarē kā nederīga pārtikai, ja tā:

a) iegūta no dzīvniekiem, kam nav veikta pirmskaušanas apskate, izņemot nomedītiem savvaļas dzīvniekiem;

b) iegūta no dzīvniekiem, kuru subproduktiem nav veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, ja vien šajā regulā vai Regulā (EK) Nr. 853/2004 nav noteikts citādi;

▼B

c) iegūta no dzīvniekiem, kas miruši pirms nokaušanas, dzimuši nedzīvi, no nedzimušiem dzīvniekiem vai dzīvniekiem, kas nokauti, pirms tie sasnieguši septiņu dienu vecumu;

d) ir gaļas atgriezumi no dūrienu vietām;

e) iegūta no dzīvniekiem, kurus skārusi SEB A sarakstā vai attiecīgā gadījumā SEB B sarakstā iekļautā slimība, ja vien IV sadaļā nav noteikts citādi;

f) iegūta no dzīvniekiem, ko skārusi vispārēja saslimšana, piemēram, vispārēja septicēmija, piēmija, toksēmija vai virēmija;

g) tā neatbilst mikrobioloģiskajiem kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai noteiktu, vai pārtiku var laist tirgū;

h) uzrāda parazītu invāziju, ja vien IV sadaļā nav noteikts citādi;

i) satur atliekvielas vai piesārņotājus, kuru daudzums pārsniedz Kopienas tiesību aktos noteiktos līmeņus. Kad vien vajadzīgs, jāveic papildu analīzes par katru attiecīgā līmeņa pārsniegumu;

j) neskarot specifiskākus Kopienas tiesību aktus, iegūta no dzīvniekiem vai liemeņiem, kas satur aizliegto vielu atlikumus, vai no dzīvniekiem, kas apstrādāti ar aizliegtām vielām;

k) sastāv no tādu dzīvnieku aknām un nierēm, kuri ir vecāki par diviem gadiem un nāk no reģioniem, kuros, īstenojot saskaņā ar Direktīvas 96/23/EK 5. pantu apstiprinātus plānus, atklāta vispārēja smago metālu klātbūtne vidē;

l) nelikumīgi apstrādāta ar attīrošām vielām;

m) nelikumīgi apstrādāta ar jonizēšanu vai UV stariem;

n) satur svešķermeņus (izņemot medību dzīvnieku gadījumā materiālu, kas izmantots, lai medītu dzīvnieku);

o) pārsniedz maksimāli pieļaujamos radioaktivitātes līmeņus, kas noteikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

p) uzrāda patofizioloģiskas izmaiņas, anomālijas konsistencē, nepietiekamu atasiņošanu (izņemot medību dzīvniekiem) vai organoleptiskas anomālijas, jo īpaši izteiktu ar dzimumu saistītu smaku;

q) iegūta no novājējušiem dzīvniekiem;

r) satur specifiskā riska materiālu, izņemot, kā noteikts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem;

s) uzrāda augsnes, fekālo vai citu piesārņojumu;

t) sastāv no asinīm, kas var radīt risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai tā dzīvnieka veselības stāvokļa dēļ, no kura tā iegūta, vai dēļ inficēšanās, kas radusies kaušanas procesā;

u) pēc visas būtiskās informācijas pārbaudes valsts pilnvarotā veterinārārsta ieskatā var radīt risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai vai jebkāda cita iemesla dēļ nav derīga pārtikai.

2. Valsts pilnvarotais veterinārārsts var noteikt prasības attiecībā uz tādas gaļas izmantošanu, kas iegūta no dzīvniekiem, kam piemērota piespiedu kaušana ārpus kautuves.

▼B

III SADAĻA: PIENĀKUMI UN KONTROĻU BIEŽUMS

I NODAĻA: VETERINĀRĀRSTA PALĪGI

Veterinārārsta palīgi var palīdzēt valsts pilnvarotajam veterinārārstam visu uzdevumu veikšanā, ievērojot šādus ierobežojumus un jebkādus IV sadaļā noteiktus īpašus noteikumus:

1) attiecībā uz revīzijas uzdevumiem veterinārārsta palīgi var vienīgi savākt informāciju par labu higiēnas paraksi un procedūrām, kuru pamatā ir *HACCP*;

2) attiecībā uz pirmskaušanas apskati un dzīvnieku labturības pārbaudēm veterinārārsta palīgi var veikt vienīgi dzīvnieku sākotnējo pārbaudi un palīdzēt veikt tikai praktiskus uzdevumus;

un

3) attiecībā uz pēckaušanas veterināro ekspertīzi valsts pilnvarotajam veterinārārstam regulāri jāpārbauda veterinārārsta palīgu darbs un, ja veikta dzīvnieku piespiedu kaušana ārpus kautuves, pilnvarotajam veterinārārstam personīgi jāveic ekspertīze.

II NODAĻA: KONTROĻU BIEŽUMS

1. Kompetentajai iestādei jānodrošina vismaz viena valsts pilnvarota veterinārārsta klātbūtne:

   a) kautuvēs gan visā pirmskaušanas apskates, gan visā pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā;

   un

   b) savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos – visā pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā.

2. Tomēr kompetentā iestāde var pielāgot šo pieeju dažās kautuvēs un savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos, kurus, ja tādi ir, nosaka, pamatojoties uz riska analīzi un saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar 18. panta 3. punktu. Šādos gadījumos:

   a) valsts pilnvarotajam veterinārārstam nav jābūt kautuvē pirmskaušanas apskates laikā, ja:

      i) valsts pilnvarots veterinārārsts vai sertificēts veterinārārsts veicis pirmskaušanas apskati izcelsmes saimniecībā, pārbaudījis pārtikas ķēdes informāciju un paziņojis pārbaudes rezultātus veterinārārsta palīgam kautuvē;

      ii) veterinārārsta palīgs kautuvē ir pārliecinājies, ka pārtikas ķēdes informācija nenorāda ne uz kādām iespējamām problēmām attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu un ka dzīvnieka vispārējais veselības un labturības stāvoklis ir apmierinošs;

      un

      iii) valsts pilnvarotais veterinārārsts regulāri pārliecinās, ka veterinārārsta palīgs pienācīgi veic šādas pārbaudes;

   b) valsts pilnvarotā veterinārārsta klātbūtne nav vienmēr nepieciešama pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā, ja:

      i) veterinārārsta palīgs veic pēckaušanas veterināro ekspertīzi un atliek malā kvalitātei neatbilstošu gaļu un visu pārējo tā paša dzīvnieka gaļu;

      ii) valsts pilnvarotais veterinārārsts pēc tam veic ekspertīzi visai šādai gaļai

      un

      iii) veterinārārsta palīgs dokumentē viņa/viņas veiktās procedūras un iegūtos datus tādā veidā, kas ļauj valsts pilnvarotajam veterinārārstam pārliecināties, ka standarti ir ievēroti.

▼B

Tomēr attiecībā uz mājputniem un zaķveidīgo kārtas dzīvniekiem veterinārārsta palīgs var brāķēt kvalitātei neatbilstošu gaļu un, ievērojot IV sadaļu, valsts pilnvarotajam veterinārārstam nav sistemātiski jāveic ekspertīze visai šādai gaļai.

3. Šīs nodaļas 2. punktā minētais elastīgums neattiecas uz:

a) dzīvniekiem, kam veikta piespiedu kaušana;

b) dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi vai ir tādā stāvoklī, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību;

c) liellopiem no ganāmpulkiem, kas nav deklarēti kā oficiāli brīvi no tuberkulozes;

d) liellopiem, aitām un kazām no ganāmpulkiem, kas nav deklarēti kā oficiāli brīvi no brucelozes;

e) SEB A sarakstā vai attiecīgā gadījumā SEB B sarakstā iekļautas slimības uzliesmojuma gadījumā. Tas attiecas uz dzīvniekiem, kas ir uzņēmīgi pret konkrētu attiecīgo slimību un nāk no konkrēta reģiona, kā definēts Padomes Direktīvas 64/432/EEK ([1]) 2. pantā;

f) ja nepieciešamas stingrākas kontroles, lai ņemtu vērā jaunas slimības vai konkrētas slimības, kas iekļautas SEB B sarakstā.

4. Attiecībā uz gaļas sadalīšanas uzņēmumiem kompetentajai iestādei jānodrošina valsts pilnvarota veterinārārsta vai veterinārārsta palīga klātbūtne gaļas apstrādes laikā tik bieži, cik vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai.

III NODAĻA: KAUTUVES DARBINIEKU IESAISTĪŠANA

A. ĪPAŠI UZDEVUMI ATTIECĪBĀ UZ MĀJPUTNU UN ZAĶVEIDĪGO KĀRTAS DZĪVNIEKU GAĻAS RAŽOŠANU

Dalībvalstis var atļaut kautuvju darbiniekiem pārņemt veterinārārsta palīgu darbības mājputnu un trušu gaļas ražošanas kontrolē ar šādiem nosacījumiem:

▼M6

a) ja uzņēmums vismaz 12 mēnešus izmantojis labu higiēnas praksi saskaņā ar šīs regulas 4. panta 4. punktu un *HACCP* procedūru, kompetentā iestāde var atļaut uzņēmuma darbiniekiem veikt veterinārārsta palīgu uzdevumus. Šo atļauju piešķir tikai tad, ja uzņēmuma darbinieki atbilstoši kompetentās iestādes prasībām ir apmācīti tādā pašā veidā kā veterinārārsta palīgi, lai veiktu veterinārārsta palīgu uzdevumus vai īpašus uzdevumus, ko tiem ir atļauts veikt. Darbiniekiem jābūt valsts pilnvarotā veterinārārsta uzraudzībā, vadībā un atbildībā. Šajos apstākļos valsts pilnvarotais veterinārārsts ir klāt pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā, uzrauga šīs darbības un veic regulāras darba kvalitātes pārbaudes, lai nodrošinātu, ka kautuves darbinieki rīkojas atbilstoši konkrētajiem kritērijiem, ko noteikusi kompetentā iestāde, un dokumentē šo darba kvalitātes pārbaužu rezultātus. Ja higiēnas līmeni uzņēmumā nelabvēlīgi ietekmē šo darbinieku darbs, ja darbinieki neveic uzdevumus pienācīgi vai arī ja šie darbinieki vispār veic darbu tādā veidā, ko kompetentā iestāde uzskata par neapmierinošu, šos darbiniekus aizstāj veterinārārsta palīgi;

([1]) OV L 77, 16.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 655/2004 (OV L 104, 8.4.2004., 48. lpp.)

▼B

b) dalībvalsts kompetentā iestāde izlemj par katru gadījumu atsevišķi, vai atļaut piemērot iepriekš aprakstīto sistēmu. Ja dalībvalsts izlemj par labu šādai sistēmai, tā informē Komisiju par šo lēmumu un ar to saistītajiem nosacījumiem. Pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki dalībvalstī, kas īsteno šo sistēmu, var izvēlēties, vai faktiski to izmantot. Kompetentā iestāde nespiež pārtikas apritē iesaistītos tirgus dalībniekus ieviest šeit aprakstīto sistēmu. Ja kompetentā iestāde nav pārliecināta, ka pārtikas apritē iesaistītais tirgus dalībnieks atbilst prasībām, attiecīgajā uzņēmumā šo sistēmu neīsteno. Lai to novērtētu, kompetentā iestāde analizē ražošanas un inspekcijas uzskaites datus, uzņēmumā veikto darbību veidu, to, kā iepriekš ievēroti noteikumi, kautuves darbinieku pieredzi, profesionālo attieksmi un atbildības sajūtu attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu, kā arī citu būtisku informāciju.

B. ĪPAŠI PARAUGU ŅEMŠANAS UN PĀRBAUDES UZDEVUMI

Kautuves darbinieki, kas īpaši apmācīti valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā, var uz valsts pilnvarotā veterinārārsta atbildību un viņa uzraudzībā veikt īpašus paraugu ņemšanas un pārbaudes uzdevumus attiecībā uz visu sugu dzīvniekiem.

IV NODAĻA: PROFESIONĀLĀ KVALIFIKĀCIJA

A. VALSTS PILNVAROTAIS VETERINĀRĀRSTS

1. Kompetentā iestāde var iecelt par valsts pilnvarotiem veterinārārstiem vienīgi veterinārārstus, kas nokārtojuši pārbaudi, kura atbilst 2. punktā noteiktajām prasībām.

2. Kompetentajai iestādei jāveic pasākumi pārbaudes organizēšanai. Pārbaudei atkarībā no veterinārārsta iepriekšējās pieredzes un kvalifikācijas jāapliecina viņa zināšanas par šādiem jautājumiem:

a) valsts un Kopienas tiesību akti par dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu nekaitīgumu, pārtikas nekaitīgumu, dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību un farmaceitiskām vielām;

b) kopējās lauksaimniecības politikas principi, tirgus pasākumi, eksporta kompensācijas un krāpšanas atklāšana (ieskaitot pasaules kontekstu: PTO, SPS nolīgums, Pārtikas kodekss, SEB);

c) pamatzināšanas pārtikas pārstrādes un pārtikas tehnoloģijas jomā;

d) labas ražošanas prakses un kvalitātes vadības principi, koncepcijas un paņēmieni;

e) kvalitātes vadība pirms ražas novākšanas (laba lauksaimniecības prakse);

f) pārtikas higiēnas veicināšana un izmantošana, ar pārtiku saistīts nekaitīgums (laba higiēnas prakse);

g) riska analīzes principi, koncepcijas un paņēmieni;

h) *HACCP* principi, koncepcijas un metodes, *HACCP* izmantošana visā pārtikas ražošanas ķēdē;

i) ar cilvēka veselību saistīta pārtikas izraisīta apdraudējuma novēršana un kontrole;

j) infekcijas un intoksikācijas populācijas dinamika;

k) diagnostiskā epidemioloģija;

l) uzraudzība un uzraudzības sistēmas;

▼B

m) pārtikas nekaitīguma vadības sistēmu revīzija un regulatīvais novērtējums;

n) mūsdienu testēšanas metožu principi un diagnostikas pielietojums;

o) informācijas un komunikāciju tehnoloģijas saistībā ar dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu nekaitīgumu;

p) biostatistikas datu apstrāde un pielietojums;

q) pārtikas izraisītu slimību uzliesmojumu cilvēku vidū pētījumi;

r) būtiski aspekti attiecībā uz TSE;

s) dzīvnieku labturība ražošanas, transportēšanas un kaušanas līmenī;

t) vides jautājumi, kas saistīti ar pārtikas ražošanu (ieskaitot atkritumu apsaimniekošanu);

u) piesardzības princips un patērētāju intereses

un

v) ražošanas ķēdē strādājošo darbinieku apmācības principi.

Kandidāti var iegūt nepieciešamās zināšanas savas veterinārās pamatapmācības laikā vai arī mācībās, kas uzsāktas, vai kā profesionālo pieredzi, kas gūta pēc veterinārārsta kvalifikācijas iegūšanas. Kompetentā iestāde var noorganizēt dažādas pārbaudes, lai ņemtu vērā kandidātu iepriekšējo pieredzi. Tomēr, ja kompetentā iestāde pārliecinās, ka kandidāts apguvis visas nepieciešamās zināšanas, iegūstot akadēmisko grādu vai turpinot mācīties, kā rezultātā tiek iegūta pēcdiploma kvalifikācija, tā var atcelt prasību par pārbaudi.

3. Veterinārārstam jābūt spējām uz starpnozaru sadarbību.

4. Turklāt ikvienam valsts pilnvarotam veterinārārstam jāgūst praktiskā izglītība pārbaudes laikā, kas ilgst vismaz 200 stundas, pirms tas uzsāk patstāvīgi strādāt. Šajā laikā pārbaudāmajam jāstrādā kautuvēs, gaļas sadalīšanas uzņēmumos, svaigas gaļas inspicēšanas vietās un saimniecībās esoša valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā. Apmācībai jo īpaši jāattiecas uz pārtikas nekaitīguma vadības sistēmu revīzijām.

5. Valsts pilnvarotam veterinārārstam ir jāatjaunina zināšanas un jābūt informētam par jaunāko notikumu gaitu, regulāri turpinot izglītoties un lasot profesionālo literatūru. Valsts pilnvarotam veterinārārstam, kad vien iespējams, jāiesaistās ikgadējās izglītības turpināšanas darbībās.

6. Veterinārārstiem, kas jau iecelti par valsts pilnvarotiem veterinārārstiem, ir jābūt atbilstošām zināšanām par 2. punktā minētajiem jautājumiem. Vajadzības gadījumā viņiem jāiegūst šīs zināšanas, turpinot izglītoties. Kompetentajai iestādei jāpieņem atbilstoši noteikumi šajā ziņā.

7. Neatkarīgi no 1. līdz 6. punkta, dalībvalstis var paredzēt īpašus noteikumus attiecībā uz valsts pilnvarotiem veterinārārstiem, kas strādā nepilnu slodzi un kas ir atbildīgi par mazo uzņēmumu inspicēšanu.

▼B

B. VETERINĀRĀRSTA PALĪGI

1. Kompetentā iestāde var iecelt par veterinārārsta palīgiem vienīgi personas, kas ir apmācītas un nokārtojušas pārbaudi saskaņā ar turpmāk norādītajām prasībām.

2. Kompetentajai iestādei jāveic pasākumi šādu pārbaužu organizēšanai. Kandidātiem, lai tie būtu tiesīgi kārtot šīs pārbaudes, jāpierāda, ka viņi apguvuši:

   a) vismaz 500 stundu ilgu teorētisko izglītību un vismaz 400 stundu ilgu praktisko izglītību, kas attiecas uz 5. punktā norādītajām jomām;

      un

   b) tādu papildu apmācību, kā nepieciešams, lai veterinārārsta palīgi varētu kompetenti pildīt savus pienākumus.

3. Praktiskajai izglītībai, kas minēta 2. punkta a) apakšpunktā, jānotiek kautuvēs un gaļas sadalīšanas uzņēmumos valsts pilnvarota veterinārārsta uzraudzībā, kā arī saimniecībās un citos attiecīgos uzņēmumos.

4. Apmācībai un pārbaudēm jāattiecas galvenokārt uz sarkano gaļu vai mājputnu gaļu. Tomēr personām, kas tiek apmācītas attiecībā uz vienu no abām šīm kategorijām un ir nokārtojušas pārbaudi, vajadzīga vienīgi saīsināta apmācība, lai nokārtotu pārbaudi par otru kategoriju. Apmācībai un pārbaudei jāattiecas uz medību dzīvniekiem, saimniecībā audzētiem medību dzīvniekiem un attiecīgā gadījumā zaķveidīgo kārtu.

5. Veterinārārsta palīgu apmācībai jāattiecas uz šādiem jautājumiem un pārbaudēm jāapliecina zināšanas par tiem:

   a) attiecībā uz saimniecībām:

      i) teorētiskajā daļā:

         — lauksaimniecības sektora organizācijas, ražošanas paņēmienu, starptautiskās tirdzniecības utt. pārzināšana,

         — labas lopkopības prakse,

         — pamatzināšanas par slimībām, jo īpaši zoonozēm – vīrusiem, baktērijām, parazītiem utt.,

         — slimību uzraudzība, zāļu un vakcīnu izmantošana, atliekvielu noteikšana,

         — higiēna un veterinārā ekspertīze,

         — dzīvnieku labturība saimniecībā un transportēšanas laikā,

         — vides prasības – ēkās, saimniecībās un vispār,

         — attiecīgie tiesību akti, noteikumi un administratīvie akti,

         — patērētāju intereses un kvalitātes kontrole;

      ii) praktiskajā daļā:

         — dažāda veida saimniecību apmeklēšana un dažādu audzēšanas paņēmienu izmantošana,

         — ražošanas uzņēmumu apmeklēšana,

         — dzīvnieku iekraušanas un izkraušanas novērošana,

▼B

— laboratorijas darbi,

— veterinārās kontroles,

— dokumentācija;

b) attiecībā uz kautuvēm un gaļas sadalīšanas uzņēmumiem:

i) teorētiskajā daļā:

— gaļas nozares organizācijas, ražošanas paņēmienu, starptautiskās tirdzniecības, kā arī kaušanas un izciršanas tehnoloģiju pārzināšana,

— pamatzināšanas higiēnā un labā higiēnas praksē, jo īpaši ražošanas higiēnā, kaušanas, izciršanas un uzglabāšanas higiēnā, kā arī darba higiēnā,

— *HACCP* un to procedūru revīzija, kuru pamatā ir *HACCP*,

— dzīvnieku labturība, izkraujot tos pēc transportēšanas, un kautuvē,

— pamatzināšanas nokautu dzīvnieku anatomijā un fizioloģijā,

— pamatzināšanas nokauto dzīvnieku patoloģijā,

— pamatzināšanas nokauto dzīvnieku patoloģiskajā anatomijā,

— attiecīgas zināšanas par TSE un citām nozīmīgām zoonozēm un zoonožu izraisītājiem,

— zināšanas par kaušanas, kā arī svaigas gaļas inspicēšanas, sagatavošanas, iesaiņošanas un pārvadāšanas paņēmieniem un procedūrām,

— pamatzināšanas mikrobioloģijā,

— pirmskaušanas apskate,

— trihinelozes pārbaude,

— pēckaušanas veterinārā ekspertīze,

— administratīvie uzdevumi,

— zināšanas par attiecīgajiem tiesību aktiem, noteikumiem un administratīvajiem aktiem,

— paraugu ņemšanas procedūra,

— krāpšanas aspekti;

ii) praktiskajā daļā:

— dzīvnieku identifikācija,

— vecuma pārbaudes,

— nokauto dzīvnieku inspicēšana un novērtēšana,

— pēckaušanas veterinārā ekspertīze kautuvē,

— trihinelozes pārbaude,

— dzīvnieku sugu noteikšana, pārbaudot tipiskās dzīvnieku daļas,

— nokautu dzīvnieku tādu daļu identificēšana un atzinumu sniegšana par tām, kurās notikušas izmaiņas,

— higiēnas kontrole, ieskaitot labas higiēnas prakses un tādu procedūru revīzija, kuru pamatā ir *HACCP*,

▼B

— pirmskaušanas apskates rezultātu reģistrēšana,

— paraugu ņemšana,

— gaļas izsekojamība,

— dokumentācija.

6. Veterinārārsta palīgiem ir jāatjaunina zināšanas un jābūt informētiem par jaunāko notikumu gaitu, regulāri turpinot izglītoties un lasot profesionālo literatūru. Veterinārārsta palīgam, kad vien iespējams, jāiesaistās ikgadējās izglītības turpināšanas darbības.

7. Personām, kas jau ieceltas par veterinārārsta palīgiem, ir jābūt atbilstošām zināšanām par 5. punktā minētajiem jautājumiem. Vajadzības gadījumā viņiem jāiegūst šīs zināšanas, turpinot izglītoties. Kompetentajai iestādei jāpieņem atbilstoši noteikumi šajā ziņā.

8. Tomēr, ja veterinārārsta palīgi vienīgi ņem paraugus un veic analīzes saistībā ar trihinelozes pārbaudēm, kompetentajai iestādei jānodrošina vienīgi, lai tie saņem šādiem uzdevumiem atbilstošu apmācību.

IV SADAĻA: KONKRĒTAS PRASĪBAS

I NODAĻA: MĀJAS LIELLOPI

A. LIELLOPI, KAS JAUNĀKI PAR SEŠĀM NEDĒĻĀM

Par sešām nedēļām jaunāku liellopu liemeņiem un subproduktiem jāveic šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

1. Vizuāli pārbauda galvu un kaklu; iegriež un pārbauda aizrīkles limfmezglus (*Lnn. retropharyngiales*); pārbauda muti un žāvas; palpē mēli. ►M4 ——————— ◄

2. Vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas; iegriež un pārbauda bronhiālos un videnes limfmezglus (*Lnn. bifucationes, eparteriales* un *mediastinales*). Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušas jāiegriež trešajā trešdaļā perpendikulāri galvenajām asīm; šie griezumi nav vajadzīgi, ja plaušas neiekļauj lietošanai pārtikā.

3. Vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriež gareniski, atverot sirds kambarus un iegriežot kambaru starpsienu.

4. Vizuāli pārbauda diafragmu.

5. Vizuāli pārbauda aknas un aknu un aizkuņģa dziedzera un liesas limfmezglus (*Lnn. portales*); palpē un, ja vajadzīgs, iegriež aknas un to limfmezglus.

6. Vizuāli pārbauda kuņģa–zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus *(Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* un *caudales*); palpē un, ja vajadzīgs, iegriež kuņģa un apzarņa limfmezglus.

7. Vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu.

8. Vizuāli pārbauda nieres; ja vajadzīgs, iegriež nieres un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*).

▼B

9. Vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi.

10. Vizuāli pārbauda un palpē nabas apvidu un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež un locītavas jāatver; jāizpēta sinoviālais šķidrums.

B. LIELLOPI, KAS VECĀKI PAR SEŠĀM NEDĒĻĀM

Par sešām nedēļām vecāku liellopu liemeņiem un subproduktiem jāveic šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

1. Vizuāli pārbauda galvu un kaklu; iegriež un pārbauda zemžokļa, aizrīkles un pieauss dziedzera limfmezglus (*Lnn retropharyngiales, mandibulares* un *parotidei*); pārbauda ārējos gremošanas muskuļus, ko iegriež divās vietās paralēli apakšžokļa malai, un iekšējos gremošanas muskuļus (mediālie spārnmuskuļi), kas jāiegriež vienā vietā. Mēli, ko izņem, lai varētu detalizēti vizuāli pārbaudīt muti un žāvu, vizuāli pārbauda un palpē. ►M4 ——————— ◄

2. Apskata traheju un barības vadu; vizuāli pārbauda un palpē plaušas; iegriež un pārbauda bronhiālos un videnes limfmezglus (*Lnn. bifucationes, eparteriales* un *mediastinales*). Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušas jāiegriež trešajā trešdaļā perpendikulāri galvenajām asīm; šie griezumi nav vajadzīgi, ja plaušas neiekļauj lietošanai pārtikā.

3. Vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriež gareniski, atverot sirds kambarus un iegriežot kambaru starpsienu.

4. Vizuāli pārbauda diafragmu.

5. Vizuāli pārbauda un palpē aknas un aknu un aizkuņģa dziedzera un liesas limfmezglus (*Lnn. portales*); iegriež aknu aizmugurējo virsmu un astaino daivu pamatu, lai izpētītu žultsvadus.

6. Vizuāli pārbauda kuņģa–zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus *(Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* un *caudales*); palpē un, ja vajadzīgs, iegriež kuņģa un apzarņa limfmezglus.

7. Vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu.

8. Vizuāli pārbauda nieres un, ja vajadzīgs, iegriež nieres un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*).

9. Vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi.

10. Vizuāli pārbauda dzimumorgānus (izņemot peni, ja tas jau izbrāķēts).

11. Vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē un iegriež tesmeni un tā limfmezglus (*Lnn. supramammarii*). Govīm katra tesmeņa puse jāatver ar garu un dziļu griezumu līdz pat piena maisiņiem (*sinus lactiferes*), un tesmeņa limfmezgli jāiegriež, izņemot, ja tesmeni neiekļauj lietošanai pārtikā.

▼B

II NODAĻA: MĀJAS AITAS UN KAZAS

Aitu un kazu liemeņiem un subproduktiem jāveic šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

1. Vizuāli pārbauda nodīrāto galvu, un šaubu gadījumā izpēta kaklu, muti, mēli un aizrīkles un pieauss dziedzera limfmezglus. Neierobežojot dzīvnieku veselības noteikumus, šīs pārbaudes nav vajadzīgas, ja kompetentā iestāde var garantēt, ka galvu, ieskaitot mēli un smadzenes, neiekļaus lietošanai pārtikā.

2. Vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas, kā arī bronhiālos un videnes limfmezglus (*Lnn. bifucationes, eparteriales* un *mediastinales*); šaubu gadījumā šie orgāni un limfmezgli jāiegriež un jāpārbauda.

3. Vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi; šaubu gadījumā sirds jāiegriež un jāpārbauda.

4. Vizuāli pārbauda diafragmu.

5. Vizuāli pārbauda aknas un aknu un aizkuņģa dziedzera un liesas limfmezglus (*Lnn. portales*): palpē aknas un to limfmezglus; iegriež aknu aizmugurējo virsmu, lai pārbaudītu žultsvadus.

6. Vizuāli pārbauda kuņģa–zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus *(Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* un *caudales*).

7. Vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu.

8. Vizuāli pārbauda nieres; ja vajadzīgs, iegriež nieres un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*).

9. Vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi.

10. Vizuāli pārbauda dzimumorgānus (izņemot peni, ja tas jau izbrāķēts).

11. Vizuāli pārbauda tesmeni un tā limfmezglus;

12. Vizuāli pārbauda un palpē jaunu dzīvnieku nabas apvidu un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež un locītavas jāatver; jāizpēta sinoviālais šķidrums.

III NODAĻA: MĀJAS NEPĀRNADŽI

Nepārnadžu liemeņiem un subproduktiem jāveic šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

1. Vizuāli pārbauda galvu un pēc mēles izņemšanas – kaklu; palpē un, ja vajadzīgs, iegriež zemžokļa, aizrīkles un pieauss dziedzera limfmezglus (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares* un *parotidei*); mēli, ko izņem, lai varētu detalizēti vizuāli pārbaudīt muti un žāvu, vizuāli pārbauda un palpē. ►M4 ———— ◄

2. Vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas; palpē un, ja vajadzīgs, iegriež bronhiālos un videnes limfmezglus (*Lnn. bifucationes, eparteriales* un *mediastinales*). Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušas jāiegriež trešajā trešdaļā perpendikulāri galvenajām asīm; tomēr šie iegriezumi nav vajadzīgi, ja plaušas neiekļauj lietošanai pārtikā.

▼B

3. Vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriež gareniski, atverot sirds kambarus un iegriežot kambaru starpsienu.

4. Vizuāli pārbauda diafragmu.

5. Vizuāli pārbauda un palpē un, ja vajadzīgs, iegriež aknas un aknu un aizkuņģa dziedzera un liesas limfmezglus (*Lnn. portales*).

6. Vizuāli pārbauda kuņģa–zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus *(Lnn. gastrici mesenterici, craniales* un *caudales*); ja vajadzīgs, iegriež kuņģa un apzarņa limfmezglus.

7. Vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu.

8. Vizuāli pārbauda un palpē nieres; ja vajadzīgs, iegriež nieres un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*).

9. Vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi.

10. Vizuāli pārbauda ērzeļu dzimumorgānus (izņemot peni, ja tas jau izbrāķēts) un ķēvju dzimumorgānus.

11. Vizuāli pārbauda tesmeni un tā limfmezglus (*Lnn. supramammarii*) un, ja vajadzīgs, iegriež piena dziedzeru limfmezglus.

12. Vizuāli pārbauda un palpē jaunu dzīvnieku nabas apvidu un locītavas. Šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež un locītavas jāatver; jāizpēta sinoviālais šķidrums.

13. Visi pelēkie vai baltie zirgi jāpārbauda uz melanozi un melanomu, pārbaudot plecu muskuļus un limfmezglus (*Lnn. subrhomboidei*) zem lāpstiņas skrimšļa, atbrīvojot saites vienam plecam. Nieres jāatsedz un jāizpēta caur griezumu visas nieres garumā.

IV NODAĻA: MĀJAS CŪKAS

A. PIRMSKAUŠANAS APSKATE

1. Kompetentā iestāde var izlemt, ka kaušanai paredzētām cūkām jāveic pirmskaušanas apskate izcelsmes saimniecībā. Šādā gadījumā cūku partiju no šīs saimniecības var atļaut nokaut vienīgi, ja:

   a) cūku partijai pievienots veselības sertifikāts, kas paredzēts X nodaļas A daļā;

   un

   b) ir izpildītas 2. līdz 5. punktā minētās prasības.

2. Pirmskaušanas apskatei izcelsmes saimniecībā jāietver:

   a) uzskaites datu vai dokumentācijas pārbaude saimniecībā, ieskaitot pārtikas ķēdes informāciju;

   b) cūku pārbaude, lai noteiktu:

      i) vai tās nav slimas vai arī tās nav tādā stāvoklī, kas var tikt pārnests uz dzīvniekiem vai cilvēkiem, apstrādājot vai ēdot gaļu, vai arī tās individuāli vai barā neuzvedas tādā veidā, kas norāda, ka šāda slimība var izcelties;

      ii) tās neuzrāda vispārējus uzvedības traucējumus vai slimības pazīmes, kas var padarīt gaļu nederīgu pārtikai;

▼B

vai

iii) nav pierādījumu vai iemeslu aizdomām, ka tās var saturēt ķīmiskas atliekvielas, kuru daudzums pārsniedz līmeņus, kas noteikti Kopienas tiesību aktos, vai aizliegto vielu atlikumus.

3. Pirmskaušanas apskate saimniecībā jāveic valsts pilnvarotam veterinārārstam vai sertificētam veterinārārstam. Cūkas jānosūta tieši uz nokaušanu un tās nedrīkst sajaukt ar kaušanai neparedzētām cūkām.

4. Pirmskaušanas apskatei kautuvē jāaptver vienīgi:

a) dzīvnieku identifikācijas kontrole

un

b) pārbaude, lai pārliecinātos, vai ievēroti dzīvnieku labturības noteikumi un vai nav novērojamas tāda stāvokļa pazīmes, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību. Šo pārbaudi var veikt veterinārārsta palīgs.

5. Ja cūkas netiek nokautas trīs dienu laikā kopš 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā veselības sertifikāta izdošanas:

a) ja cūkas nav izvestas no izcelsmes saimniecības, lai nogādātu tās kautuvē, tām atkārtoti jāveic apskate un jāizdod jauns veselības sertifikāts;

b) ja cūkas jau ir ceļā uz kautuvi vai jau nogādātas kautuvē, var atļaut tās nokaut, kad ir novērtēts aizkavēšanās iemesls, ar noteikumu, ka cūkām veic turpmāku pirmskaušanas veterināro apskati.

B. PĒCKAUŠANAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

1. Cūku liemeņiem un subproduktiem, izņemot 2. punktā minētajām, jāveic šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

a) vizuāli pārbauda galvu un kaklu; iegriež un pārbauda zemžokļa limfmezglus (*Lnn. mandibulares*); vizuāli pārbauda muti, žāvu un mēli;

b) vizuāli pārbauda plaušas, traheju un barības vadu; palpē plaušas, kā arī bronhiālos un videnes limfmezglus (*Lnn. bifucationes, eparteriales* un *mediastinales*). Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušas jāiegriež trešajā trešdaļā perpendikulāri galvenajām asīm; šie griezumi nav vajadzīgi, ja plaušas neiekļauj lietošanai pārtikā;

c) vizuāli pārbauda sirds somiņu un sirdi, pēdējo iegriež gareniski, atverot sirds kambarus un iegriežot kambaru starpsienu;

d) vizuāli pārbauda diafragmu;

e) vizuāli pārbauda aknas un aknu un aizkuņģa dziedzera un liesas limfmezglus (*Lnn. portales*); palpē aknas un to limfmezglus;

f) vizuāli pārbauda kuņģa–zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezglus *(Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* un *caudales*); palpē un, ja vajadzīgs, iegriež kuņģa un apzarņa limfmezglus;

▼B

g) vizuāli pārbauda un, ja vajadzīgs, palpē liesu;

h) vizuāli pārbauda nieres; ja vajadzīgs, iegriež nieres un nieru limfmezglus (*Lnn. renales*);

i) vizuāli pārbauda pleiru un vēderplēvi;

j) vizuāli pārbauda dzimumorgānus (izņemot peni, ja tas jau izbrāķēts);

k) vizuāli pārbauda tesmeni un tā limfmezglus (*Lnn. supramammarii*); sivēnmātēm iegriež piena dziedzeru limfmezglus;

l) vizuāli pārbauda un palpē jaunu dzīvnieku nabas apvidu un locītavas; šaubu gadījumā nabas apvidus jāiegriež un locītavas jāatver.

2. Kompetentā iestāde, pamatojoties uz epidemioloģiskiem vai citiem datiem par saimniecību, var izlemt, ka nobarojamām cūkām, kas kopš atšķiršanas audzētas kontrolētos turēšanas apstākļos kompleksās ražošanas sistēmās, dažos vai visos no 1. punktā minētajiem gadījumiem jāveic vienīgi vizuālā pārbaude.

V NODAĻA: MĀJPUTNI

A. PIRMSKAUŠANAS APSKATE

1. Kompetentā iestāde var izlemt, ka kaušanai paredzētiem mājputniem jāveic pirmskaušanas apskate izcelsmes saimniecībā. Šādā gadījumā mājputnu partiju no saimniecības var atļaut nokaut vienīgi, ja:

a) mājputnu partijai ir pievienots X nodaļas A daļā paredzētais veselības sertifikāts

un

b) ir izpildītas 2. līdz 5. punktā minētās prasības.

2. Pirmskaušanas apskatei izcelsmes saimniecībā jāietver:

a) uzskaites datu vai dokumentācijas pārbaude saimniecībā, ieskaitot pārtikas ķēdes informāciju;

b) saimes apskate, lai noteiktu, vai putni:

i) nav slimi vai arī tie nav tādā stāvoklī, kas var tikt pārnests uz dzīvniekiem vai cilvēkiem, apstrādājot vai ēdot gaļu, vai arī tie neuzvedas tādā veidā, kas norāda, ka šāda slimība var izcelties;

ii) vai tie neuzrāda vispārējus uzvedības traucējumus vai slimības pazīmes, kas var padarīt gaļu nederīgu pārtikai;

vai

iii) nav redzami pierādījumi, ka tie var saturēt ķīmiskas atliekvielas, kuru daudzums pārsniedz Kopienas tiesību aktos noteiktos līmeņus, vai arī aizliegto vielu atlikumus.

3. Pirmskaušanas apskate saimniecībā jāveic valsts pilnvarotam veterinārārstam vai sertificētam veterinārārstam.

▼B

4. Pirmskaušanas apskatei kautuvē jāaptver vienīgi:

   a) dzīvnieku identifikācijas kontrole

   un

   b) pārbaude, lai pārliecinātos, vai ievēroti dzīvnieku labturības noteikumi un vai nav novērojamas tāda stāvokļa pazīmes, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību. Šo pārbaudi var veikt veterinārārsta palīgs.

5. Ja putnus nenokauj trīs dienu laikā kopš 1. punkta a) apakšpunktā noteiktā veselības sertifikāta izdošanas:

   a) ja saime nav izvesta no izcelsmes saimniecības, lai nogādātu to kautuvē, tai atkārtoti jāveic apskate un jāizdod jauns veselības sertifikāts;

   b) ja saime jau ir ceļā uz kautuvi vai jau nogādāta kautuvē, var atļaut kaušanu, kad ir novērtēts aizkavēšanās iemesls, ar noteikumu, ka putniem veic atkārtotu apskati.

6. Ja pirmskaušanas apskate nav veikta saimniecībā, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic saimes apskate kautuvē.

7. Ja putniem novērojamas slimības klīniskās pazīmes, tos nedrīkst kaut lietošanai pārtikā. Tomēr šādu putnu nogalināšana kaušanas līnijā var notikt pēc tam, kad pabeigts parastais kaušanas process, ja ir veikti piesardzības pasākumi, lai izvairītos no patogēnu organismu izplatīšanās riska, kā arī iztīrītu un dezinficētu iekārtas tūlīt pēc nogalināšanas.

8. Attiecībā uz mājputniem, ko audzē "tauko aknu" ražošanai, kā arī izcelsmes saimniecībā nokautiem un neķidātiem putniem pirmskaušanas apskate jāveic saskaņā ar 2. un 3. punktu. Neķidātu putnu partijai ceļā uz kautuvi vai gaļas sadalīšanas uzņēmumu jābūt pievienotam sertifikātam, kas atbilst C daļā norādītajam paraugam.

B. PĒCKAUŠANAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

1. Visiem putniem jāveic pēckaušanas veterinārā ekspertīze saskaņā ar I un III sadaļu. Bez tam valsts pilnvarotajam veterinārārstam personīgi jāveic šādas pārbaudes:

   a) ik dienu jāpārbauda vēdera dobuma orgāni un ķermeņa dobumi reprezentatīvam putnu paraugam;

   b) jāveic no katras vienas izcelsmes putnu partijas ņemta tādu putnu daļu vai veselu putnu izlases parauga sīka veterinārā ekspertīze, kas pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes deklarēti kā nederīgi pārtikai;

   un

   c) jāveic jebkādi turpmāki izmeklējumi, kas nepieciešami, ja ir iemesls aizdomām, ka attiecīgo putnu gaļa varētu būt nederīga pārtikai.

2. Attiecībā uz mājputniem, ko audzē "tauko aknu" ražošanai, kā arī attiecībā uz neķidātiem mājputniem, kas saņemti no izcelsmes saimniecības, pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei jāietver liemeņiem pievienotā sertifikāta pārbaude. Ja šādus liemeņus transportē tieši no saimniecības uz gaļas sadalīšanas uzņēmumu, pēckaušanas veterinārā ekspertīze jāveic gaļas sadalīšanas uzņēmumā.

▼B

C. VESELĪBAS SERTIFIKĀTA PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

mājputniem, kas paredzēti tauko aknu ražošanai, un izcelsmes saimniecībā nokautiem un neķidātiem mājputniem

Kompetentais dienests: .....

Nr.: .....

1. Neķidātu mājputnu identifikācija

Suga: .....

Skaits: .....

2. Neķidātu mājputnu izcelsme

Saimniecības adrese: .....

3. Neķidātu mājputnu kravas galamērķis:

Neķidātus mājputnus transportēs uz šādiem gaļas sadalīšanas uzņēmumiem: .....

.....

4. Apliecinājums

Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka:

— iepriekš aprakstītie neķidātie mājputni ir tādi, kas pirms kaušanas apskatīti iepriekš minētajā saimniecībā ..... (datums) ..... (laiks) un konstatēts, ka tie ir veseli;

— uzskaites dati un dokumentācija attiecībā uz šiem putniem atbilst normatīvo aktu prasībām un neaizliedz putnu kaušanu.

Aizpildīts: ....., Datums: .....
(Vieta) (Datums)

Zīmogs

.....
(Valsts pilnvarota veterinārārsta vai sertificēta veterinārārsta paraksts)

▼B

VI NODAĻA: SAIMNIECĪBĀ AUDZĒTI ZAĶVEIDĪGIE

Saimniecībā audzētiem zaķveidīgajiem jāpiemēro mājputniem noteiktās prasības.

VII NODAĻA: SAIMNIECĪBĀ AUDZĒTI MEDĪBU DZĪVNIEKI

A. **Pirmskaušanas apskate**

1. Pirmskaušanas apskati var veikt izcelsmes saimniecībā, ja izpildītas Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma III sadaļā noteiktās prasības. Šādā gadījumā pirmskaušanas apskate jāveic valsts pilnvarotam veterinārārstam vai sertificētam veterinārārstam.

2. Pirmskaušanas apskatei saimniecībā jāietver saimniecības uzskaites datu vai dokumentācijas pārbaude, ieskaitot pārtikas ķēdes informāciju.

3. Ja pirmskaušanas apskate notiek ne vairāk kā trīs dienas pirms dzīvnieku nogādāšanas kautuvē un dzīvniekus nogādā kautuvē dzīvus, pirmskaušanas apskatei jāaptver vienīgi:

   a) dzīvnieku identifikācijas kontrole

   un

   b) pārbaude, lai pārliecinātos, vai ievēroti dzīvnieku labturības noteikumi un vai nav novērojamas tāda stāvokļa pazīmes, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku vai dzīvnieku veselību.

4. Saimniecībā apskatītu dzīvu dzīvnieku kravai pievieno sertifikātu, kas atbilst X nodaļas A daļā norādītajam paraugam. Saimniecībā apskatītu un nokautu dzīvnieku kravai pievieno sertifikātu, kas atbilst X nodaļas B daļā norādītajam paraugam.

B. **Pēckaušanas veterinārā ekspertīze**

1. Šai ekspertīzei jāietver palpācija un, ja tas tiek uzskatīts par vajadzīgu, to dzīvnieka daļu iegriešana, kas kaut kādā veidā izmainījušās vai jebkāda cita iemesla dēļ ir aizdomīgas.

2. Atbilstošām saimniecībā audzētu medību dzīvnieku sugām jāpiemēro pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras, kas aprakstītas attiecībā uz liellopiem un aitām, mājas cūkām un mājputniem.

3. Ja dzīvnieki nokauti saimniecībā, valsts pilnvarotajam veterinārārstam kautuvē jāpārbauda to kravai pievienotais sertifikāts.

VIII NODAĻA: MEDĪBU DZĪVNIEKI

A. **Pēckaušanas veterinārā ekspertīze**

1. Medību dzīvniekiem jāveic ekspertīze iespējami īsā laikā pēc to pieņemšanas savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā.

2. Valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāņem vērā apliecinājums vai informācija, ko dzīvnieka medīšanā iesaistīta apmācīta persona sniegusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 853/2004.

3. Pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā valsts pilnvarotajam veterinārārstam:

▼B

a) vizuāli jāpārbauda liemeņi, tā dobumi un, ja vajadzīgs, orgāni, lai:

i) atklātu jebkādas anomālijas, kas nav radušās medību procesa rezultātā. Šajā nolūkā diagnozes pamatā var būt jebkāda apmācītās personas sniegta informācija par dzīvnieka uzvedību pirms nogalināšanas;

ii) pārbaudītu, vai nāve nav iestājusies citu iemeslu, nevis medību dēļ.

Ja novērtējumu nevar izdarīt, pamatojoties vienīgi uz vizuālu pārbaudi, jāveic plašāka ekspertīze laboratorijā.

b) jāveic organoleptisku anomāliju izmeklēšana;

c) attiecīgā gadījumā jāpalpē orgāni;

d) ja ir nopietns pamats aizdomām par atliekvielu vai piesārņotāju klātbūtni – ņemot paraugus, jāveic tādu atliekvielu, tostarp vides piesārņotāju, analīze, kas nav radušās medību procesa rezultātā. Ja veic plašāku ekspertīzi, pamatojoties uz šādām aizdomām, veterinārārstam jāgaida līdz šīs ekspertīzes pabeigšanai, pirms tas novērtē visus medību dzīvniekus, kas nomedīti konkrētu medību laikā, vai arī tās daļas, par kurām ir aizdomas par tām pašām anomālijām vai kam redzamas tās pašas anomālijas;

e) jāpārbauda pazīmes, kas norāda, ka gaļa rada veselības apdraudējumu, tostarp:

i) dzīva dzīvnieka anormāla uzvedība vai vispārējā stāvokļa traucējumi, par ko ziņojis mednieks;

ii) vispārēja audzēju vai abscesu esamība, kas skar dažādus iekšējos orgānus vai muskuļus;

iii) artrīts, orhīts, patoloģiskas izmaiņas aknās vai liesā, iekaisums zarnās vai nabas rajonā;

iv) tādu svešķermeņu klātbūtne ķermeņa dobumos, kuņģī, zarnās vai urīnā, kas nav radušies medību rezultātā, ja mainījusies pleiras vai vēderplēves krāsa (ja vēdera dobumā vēl atrodas vēdera dobuma orgāni);

v) parazītu klātbūtne;

vi) ievērojama daudzuma gāzes veidošanās kuņģa–zarnu traktā, kas saistīta ar iekšējo orgānu krāsas izmaiņu (ja vēdera dobumā vēl atrodas vēdera dobuma orgāni);

vii) būtiskas muskuļu audu vai orgānu krāsas, konsistences vai smakas anomālijas;

viii) veci vaļēji lūzumi;

ix) novājēšana un/vai vispārēja vai lokalizēta tūska;

x) neseni pleiras vai vēderplēves saaugumi

un

xi) citas acīm redzamas plašas izmaiņas, piemēram, pūšana.

4. Ja valsts pilnvarotais veterinārārsts pieprasa, mugurkauls un galva jāsašķeļ gareniski.

▼B

5. Attiecībā uz nelieliem medību dzīvniekiem, kam nav izņemti vēdera dobuma orgāni uzreiz pēc nogalināšanas, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic pēckaušanas veterinārā ekspertīze reprezentatīvam no viena un tā paša avota nākušu dzīvnieku paraugam. Ja ekspertīze atklāj slimību, kas var tikt pārnesta uz cilvēkiem, vai pazīmes, kas uzskaitītas 3. punkta e) apakšpunktā, valsts pilnvarotajam veterinārārstam jāveic turpmākas pārbaudes visai partijai, lai noteiktu, vai tā jādeklarē kā nederīga pārtikai vai arī katram liemenim jāveic ekspertīze individuāli.

6. Šaubu gadījumā valsts pilnvarotais veterinārārsts var veikt papildu iegriezumus un dzīvnieku attiecīgo daļu ekspertīzi, kas nepieciešama, lai noteiktu galīgo diagnozi.

B. **Lēmumi pēc kontrolēm**

Papildus gadījumiem, kas paredzēti II sadaļas V nodaļā, gaļa, kam pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā atklāta jebkura no A daļas 3. punkta e) apakšpunktā minētajām pazīmēm, ir jādeklarē kā nederīga pārtika.

IX NODAĻA: ĪPAŠA BĪSTAMĪBA

A. **Transmisīvā sūkļveida encefalopātija**

Oficiālajām kontrolēm, ko veic attiecībā uz TSE, jāņem vērā Regulas (EK) Nr. 999/2001 un citu attiecīgo Kopienas tiesību aktu prasības.

B. **Cisticerkoze**

1. Pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras, kas aprakstītas I un IV nodaļā, ir prasību minimums, lai pārbaudītu, vai liellopiem, kas vecāki par sešām nedēļām, un cūkām nav cisticerkozes. Bez tam var izmantot īpašus seroloģiskus testus. Attiecībā uz liellopiem, kas vecāki par sešām nedēļām, nav obligāti jāiegriež gremošanas muskuļi pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā, ja tiek izmantots īpašs seroloģisks tests. To pašu piemēro, ja liellopi, kas vecāki par sešām nedēļām, audzēti saimniecībā, kura oficiāli apliecināta kā brīva no cisticerkozes.

2. Gaļa, kas inficēta ar cisticerku, jādeklarē kā nederīga pārtikai. Tomēr, ja dzīvnieki nav visumā inficēti ar cisticerku, neinficētās daļas var deklarēt kā derīgas lietošanai pārtikā pēc aukstumapstrādes.

C. **Trihineloze**

1. Saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem pārbauda, vai cūku (mājas cūku, saimniecībā audzētu medījamo dzīvnieku un medību dzīvnieku), nepārnadžu un citu pret trihinelozi uzņēmīgu sugu dzīvnieku liemeņiem nav trihonelozes, ja tiesību aktos nav noteikts citādi.

2. Tādu dzīvnieku gaļa, kas inficēti ar trihīnām, jādeklarē kā nederīga pārtikai.

D. **Ienāši**

1. Ja vajadzīgs, pārbauda, vai nepārnadžiem nav ienāšu. Ienāšu pārbaudei nepārnadžiem jāietver rūpīga trahejas, balsenes, deguna dobumu, blakusdobumu un to atzarojumu gļotādu pārbaude pēc galvas sašķelšanas vidējā plaknē un deguna starpsienas izgriešanas.

2. Tādu zirgu gaļa, kam diagnosticēti ienāši, jādeklarē kā nederīga pārtikai.

▼B

E. **Tuberkuloze**

1. Ja dzīvnieki pozitīvi vai aizdomīgi reaģējuši uz tuberkulīnu vai ja ir cits pamats aizdomām par infekciju, tie jākauj atsevišķi no citiem dzīvniekiem, veicot piesardzības pasākumus, lai izvairītos no citu liemeņu, kaušanas līnijas un kautuvē esošo darbinieku inficēšanas riska.

2. Visa tādu dzīvnieku gaļa, kam pēckaušanas veterinārā ekspertīzē atklāti lokalizēti tuberkulozes bojājumi vairākos orgānos vai vairākās vietās uz liemeņa, ir jādeklarē kā nederīga pārtikai. Tomēr, ja tuberkulozes pataloģijas atklātas tikai viena orgāna limfmezglos vai uz liemeņa daļas, tikai skartais orgāns vai liemeņa daļa un saistītie limfmezgli jādeklarē kā nederīgi pārtikai.

F. **Bruceloze**

1. Ja dzīvnieki pozitīvi vai nepārliecinoši reaģējuši uz brucelozes pārbaudi vai ja ir cits pamats aizdomām par infekciju, tie jākauj atsevišķi no citiem dzīvniekiem, veicot piesardzības pasākumus, lai izvairītos no citu liemeņu, kaušanas līnijas un kautuvē esošo darbinieku inficēšanas riska.

2. Tādu dzīvnieku gaļa, kam pēckaušanas veterinārā ekspertīzē atklātas pataloģijas, kas norāda uz akūtu infekciju ar brucelozi, ir jādeklarē kā nederīga pārtikai. Tādiem dzīvniekiem, kas pozitīvi vai nepārliecinoši reaģējuši uz brucelozes pārbaudi, tesmenis, dzimumorgānu trakts un asinis jādeklarē kā nederīgas pārtikai pat tad, ja nav atrastas šādas pataloģijas.

▼B

X NODAĻA: VESELĪBAS SERTIFIKĀTA PARAUGS

A. VESELĪBAS SERTIFIKĀTA PARAUGS DZĪVIEM DZĪVNIEKIEM

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

dzīviem dzīvniekiem, ko transportē no saimniecības uz kautuvi

Kompetentais dienests: .....

Nr.: .....

1. Dzīvnieku identifikācija

Suga: .....

Dzīvnieku skaits: .....

Identifikācijas marķējums: .....

2. Dzīvnieku izcelsmes vieta

Izcelsmes saimniecības adrese: .....

Saimniecības identifikācijas numurs (*): .....

3. Dzīvnieku kravas galamērķis

Dzīvniekus transportēs uz šādu kautuvi: .....

ar šādiem transportlīdzekļiem: .....

4. Cita būtiska informācija

.....

5. Apliecinājums

Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka

— iepriekš aprakstītajiem dzīvniekiem veikta pirmskaušanas apskate iepriekš minētajā saimniecībā ..... (datums) ..... (laiks) un konstatēts, ka tie ir veseli,

— uzskaites dati un dokumentācija attiecībā uz šiem dzīvniekiem atbilst normatīvo aktu prasībām un neaizliedz dzīvnieku kaušanu.

Aizpildīts:....., Datums: .....

(Vieta) (Datums)

Zīmogs

.....

(Valsts pilnvarotā veterinārārsta vai sertificētā veterinārārsta paraksts)

(*) Fakultatīvs.

▼B

B. VESELĪBAS SERTIFIKĀTA PARAUGS DZĪVNIEKIEM, KAS NOKAUTI SAIMNIECĪBĀ

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

dzīvniekiem, kas nokauti saimniecībā

Kompetentais dienests: .....

Nr.: .....

1. Dzīvnieku identifikācija

Suga: .....

Dzīvnieku skaits: .....

Identifikācijas marķējums: .....

2. Dzīvnieku izcelsmes vieta

Izcelsmes saimniecības adrese: .....

Saimniecības identifikācijas numurs (*) .....

3. Dzīvnieku kravas galamērķis

Dzīvniekus transportēs uz šādu kautuvi: .....

ar šādiem transportlīdzekļiem: .....

4. Cita būtiska informācija .....

.....

5. Apliecinājums

Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka:

— iepriekš aprakstītajiem dzīvniekiem veikta pirmskaušanas apskate iepriekš minētajā saimniecībā ..... (datums) ..... (laiks) un konstatēts, ka tie ir veseli,

— tie nokauti saimniecībā ..... (datums) ..... (laiks) un kaušana un atasiņošana veikta pareizi,

— uzskaites dati un dokumentācija attiecībā uz šiem dzīvniekiem atbilst normatīvo aktu prasībām un neaizliedz dzīvnieku kaušanu.

Aizpildīts..... , Datums .....

(Vieta) (Datums)

Zīmogs

.....

(Valsts pilnvarotā veterinārārsta vai sertificētā veterinārārsta paraksts)

(*)Fakultatīvs.

▼B

II PIELIKUMS

DZĪVAS GLIEMENES

I NODAĻA: DARBĪBAS JOMA

Šo pielikumu piemēro attiecībā uz dzīvām gliemenēm un pēc analoģijas arī dzīviem adatādaiņiem, dzīviem tunikātiem un dzīviem jūras vēderkājiem.

II NODAĻA: OFICIĀLĀS KONTROLES ATTIECĪBĀ UZ DZĪVĀM GLIEMENĒM NO KLASIFICĒTĀM RAŽOŠANAS TERITORIJĀM

A. RAŽOŠANAS UN IZKLĀŠANAS TERITORIJU KLASIFIKĀCIJA

1. Kompetentajai iestādei jānosaka tās klasificēto ražošanas un izklāšanas teritoriju atrašanās vieta un robežas. Attiecīgā gadījumā tā var to darīt, sadarbojoties ar pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku.

2. Kompetentajai iestādei jāklasificē ražošanas teritorijas, no kurām tā atļauj savākt dzīvas gliemenes, iedalot tās trijās kategorijās atkarībā no fekālā piesārņojuma līmeņa. Attiecīgā gadījumā tā var to darīt, sadarbojoties ar pārtikas apritē iesaistīto tirgus dalībnieku.

3. Kompetentā iestāde var klasificēt kā piederīgas A klasei tādas teritorijas, no kurām dzīves gliemenes var savākt tiešai lietošanai pārtikā. Dzīvām gliemenēm, kas savāktas no šīm teritorijām, jāatbilst dzīvu gliemeņu veselības standartiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļā.

▼M6

4. Kompetentā iestāde var klasificēt kā B klases teritorijas tādas teritorijas, no kurām var savākt dzīvas gliemenes, kuras var laist tirgū lietošanai pārtikā vienīgi pēc apstrādes attīrīšanas centrā vai pēc izklāšanas tādā veidā, kas atbilst sanitārajiem standartiem, kuri minēti 3. punktā. 90 % paraugu, kas ņemti no dzīvām gliemenēm šajās teritorijās, nedrīkst būt vairāk par 4 600 *E. coli* uz 100 gramiem audu masas un iekšējā šķidruma. Pārējos 10 % paraugu, kas ņemti no dzīvām gliemenēm, nedrīkst būt vairāk par 46 000 *E. coli* uz 100 gramiem audu masas un iekšējā šķidruma.

References metode šai analīzei ir piecu mēģeņu un trīs atšķaidījumu visticamākā skaitļa (*MPN*) tests, kas norādīts ISO 16649-3. Var izmantot alternatīvas metodes, ja tās atzītas par derīgām attiecībā uz šo references metodi saskaņā ar EN/ISO 16140 kritērijiem.

▼M2

5. Pādev asutus võib klassifitseerida C-klassi alaks alad, kust elusaid kahepoolmelisi karploomi võib püüda ja turustada üksnes pärast ülekandmist pika aja jooksul, et lõikes 3 nimetatud tervishoiunõuded oleksid täidetud. Nendelt aladelt püütud elusad kahepoolmelised karploomad ei tohi sisaldada rohkem kui 46 000 *E. coli* bakterit 100 g liha ja valvulaarvedeliku kohta. Nimetatud analüüsi puhul on standardmeetodiks standardis ISO 16649-3 kirjeldatud viie katseklaasi ja kolme lahjendusega kõige tõenäosema arvu määramise katse. Alternatiivseid meetodeid võib kasutada, kui need on valideeritud kõnealuse standardmeetodi alusel vastavalt EN/ISO 16140 kriteeriumidele.

▼B

6. Ja kompetentā iestāde izlemj klasificēt ražošanas vai izklāšanas teritorijas, tai:

▼B

a) jāveic tāda cilvēku vai dzīvnieku izcelsmes piesārņojuma avotu inventarizācija, kas varētu būt piesārņojuma avots ražošanas teritorijā;

b) jāpārbauda tādu organisko piesārņotāju daudzums, kas atbilstoši cilvēku grupu un dzīvnieku populāciju sezonālām variācijām dažādos periodos gada laikā tiek izlaisti sateces baseinā, nokrišņu daudzums, notekūdeņu attīrīšana utt.;

c) jānosaka piesārņojošo vielu cirkulācijas raksturlielumi atbilstoši straumes veidiem, batimetrijai un plūdmaiņu ciklam ražošanas teritorijā

un

d) jāizveido tāda dzīvu gliemeņu paraugu ņemšanas programma ražošanas teritorijā, kuras pamatā ir konstatēto datu pārbaude, nosakot tādu paraugu skaitu, paraugu ņemšanas punktu ģeogrāfisko izvietojumu un paraugu ņemšanas biežumu, kam jānodrošina, lai analīžu rezultāti cik vien iespējams būtu reprezentatīvi attiecībā uz pētāmo teritoriju.

B. KLASIFICĒTO IZKLĀŠANAS UN RAŽOŠANAS TERITORIJU UZRAUDZĪŠANA

1. Klasificētās izklāšanas un ražošanas teritorijas regulāri jāuzrauga, lai pārbaudītu:

a) ka nenotiek krāpšana attiecībā uz dzīvo gliemeņu izcelsmi un galamērķi;

b) dzīvo gliemeņu mikrobioloģisko kvalitāti attiecībā uz ražošanas un izklāšanas teritorijām;

c) toksīnus radošā planktona klātbūtni ražošanas un izklāšanas ūdeņos un biotoksīnu klātbūtni dzīvās gliemenēs

un

d) ķīmisko piesārņotāju klātbūtni dzīvās gliemenēs.

2. Lai īstenotu 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu, ir jāizveido paraugu ņemšanas plāni, kas paredz, ka šādas pārbaudes tiek veiktas ik pēc noteikta laika vai arī pārbaudot katru gadījumu atsevišķi, ja savākšanas periodi ir neregulāri. Paraugu ņemšanas punktu ģeogrāfiskajam izvietojumam un paraugu ņemšanas biežumam jānodrošina, lai analīžu rezultāti būtu pēc iespējas reprezentatīvāki attiecībā uz pētāmo teritoriju.

3. Paraugu ņemšanas plānos dzīvu gliemeņu mikrobioloģiskās kvalitātes pārbaudei jo īpaši jāņem vērā:

a) fekālā piesārņojuma iespējamās izmaiņas

un

b) parametri, kas minēti A daļas 6. punktā.

4. Paraugu ņemšanas plānos, lai pārbaudītu toksīnus radošā planktona klātbūtni ražošanas un izklāšanas ūdeņos un biotoksīnu klātbūtni dzīvās gliemenēs, jo īpaši jāņem vērā iespējamās izmaiņas jūras biotoksīnus saturošā planktona klātbūtnē. Paraugu ņemšanai jāietver:

a) regulāra paraugu ņemšana, lai noteiktu izmaiņas toksīnus saturošā planktona sastāvā un to ģeogrāfiskajā izvietojumā. Ja bijuši rezultāti, kas liecina par toksīnu uzkrāšanos gliemju audos, pēc tam jāveic intensīva paraugu ņemšana;

b) regulāri toksicitātes testi, izmantojot tos gliemjus no skartās teritorijas, kas ir visuzņēmīgākie pret piesārņojumu.

▼B

5. Pēc vispārīga noteikuma paraugu ņemšanas biežumam, lai veikti toksīnu analīzes gliemjos, ir jābūt ik pēc nedēļas tajos laika posmos, kad atļauta savākšana. Īpašās teritorijās vai īpašiem gliemju veidiem paraugus var ņemt retāk, ja toksīnu vai fitoplanktona parādīšanās riska analīze liecina par ļoti zemu toksisku epizožu risku. Paraugi jāņem biežāk, ja šāds novērtējums liecina, ka paraugu ņemšana reizi nedēļā būs nepietiekama. Riska novērtējums ir regulāri jāpārskata, lai novērtētu toksīnu parādīšanās risku dzīvās gliemenēs no šīm teritorijām.

6. Ja ziņas par toksīnu uzkrāšanās koeficientiem ir pieejamas par vienā teritorijā mītošu sugu grupu, sugas ar visaugstāko koeficientu var izmantot kā indikatorsugas. Tas ļaus izmantot visas šīs grupas sugas, ja toksīnu līmenis indikatorsugās ir zemāks nekā noteiktie limiti. Ja toksīnu līmenis indikatorsugās pārsniedz noteiktos limitus, citu sugu savākšanu var atļaut vienīgi, ja turpmākas analīzes, kas veiktas citām sugām, uzrāda toksīnu līmeni, kas ir zemāks par noteiktajiem limitiem.

7. Attiecībā uz planktona uzraudzīšanu – paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz ūdens kolonnu un jāsniedz informācija par indīgo sugu klātbūtni, kā arī par to populācijas tendencēm. Ja tiek atklātas jebkādas izmaiņas indīgajās populācijas, kuru rezultātā var notikt toksīnu uzkrāšanās, gliemju paraugi jāņem biežāk vai jāslēdz teritorijas piesardzības nolūkos, līdz tiek saņemti toksīnu analīžu rezultāti.

8. Paraugu ņemšanas plāniem, lai pārbaudītu ķīmisko piesārņotāju klātbūtni, ir jāļauj atklāt ikviens gadījums, kad tiek pārsniegti Komisijas Regulā (EK) Nr. 466/2001 ([1]) noteiktie līmeņi.

C. LĒMUMI PĒC UZRAUDZĪŠANAS

1. Ja paraugu ņemšanas rezultāti liecina, ka ir pārsniegti gliemjiem noteiktie sanitārie standarti vai arī ka ir iespējams citāda veida risks cilvēku veselībai, kompetentajai iestādei jāslēdz attiecīgā ražošanas teritorija, nepieļaujot dzīvo gliemeņu savākšanu. Tomēr kompetentā iestāde var pārklasificēt ražošanas teritorijas kā piederīgas B vai C klasei, ja tās atbilst attiecīgajiem kritērijiem, kas noteikti A daļā, un nerada nekādu citu risku cilvēku veselībai.

2. Kompetentā iestāde var no jauna atvērt slēgtu ražošanas teritoriju vienīgi, ja gliemju sanitārie standarti atkal atbilst Kopienas tiesību aktiem. Ja kompetentā iestāde slēdz ražošanas teritoriju planktona klātbūtnes dēļ vai tādēļ, ka gliemjos ir paaugstināts toksīnu līmenis, tad, lai to atvērtu, nepieciešams, lai vismaz divās paraugu ņemšanas reizēs pēc kārtas, kas veiktas ar vismaz 48 stundu intervālu, būtu zemāks līmenis par noteiktajiem limitiem. Pieņemot šo lēmumu, kompetentā iestāde var ņemt vērā informāciju par fitoplanktona tendencēm. Ja ir ļoti ticami dati par toksicitātes dinamiku attiecīgajā teritorijā un ja ir pieejami neseni dati, kas liecina par toksicitātes tendenci samazināties, kompetentā iestāde var izlemt no jauna atvērt teritoriju, ja rezultāti, kas ir zemāki par noteiktajiem limitiem, iegūti tikai no vienas paraugu ņemšanas reizes.

D. PAPILDU UZRAUDZĪBAS PRASĪBAS

1. Kompetentajai iestādei jāuzrauga klasificētās ražošanas teritorijas, no kurām tā aizliegusi savākt dzīvas gliemenes vai kur tā savākšanai noteikusi īpašus nosacījumus, lai nodrošinātu, ka cilvēku veselībai kaitīgi produkti netiek laisti tirgū.

([1]) OV L 77, 16.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 655/2004 (OV L 104, 8.4.2004., 48. lpp.)

▼B

2. Papildus B daļas 1. punktā minētajai izklāšanas un ražošanas zonu uzraudzīšanai ir jāizveido kontroles sistēma, kas ietver laboratoriskās pārbaudes, lai pārbaudītu pārtikas apritē iesaistītā tirgus dalībnieka atbilstību prasībām attiecībā uz galaproduktu visās ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas stadijās. Šai kontroles sistēmai jo īpaši ir jāpārbauda, vai jūras biotoksīnu un piesārņotāju līmenis nepārsniedz drošības limitus un vai gliemju mikrobioloģiskā kvalitāte nerada draudus cilvēku veselībai.

E. REĢISTRĒŠANA UN INFOMĀCIJAS APMAIŅA

Kompetentajai iestādei:

a) jāizveido un jāatjaunina apstiprināto ražošanas un izklāšanas teritoriju saraksts, kurā iekļauti dati par to atrašanās vietu un robežām, kā arī klasi, kādā klasificēta teritorija, no kuras saskaņā ar šā pielikuma prasībām var ņemt dzīvas gliemenes. Šis saraksts jāpaziņo ieinteresētajām personām, uz kurām attiecas šis pielikums, piemēram, ražotājiem, savācējiem kā arī attīrīšanas centru un izplatīšanas centru operatoriem;

b) nekavējoties jāinformē ieinteresētās personas, uz kurām attiecas šis pielikums, piemēram, ražotāji, savācēji, kā arī attīrīšanas centru un izplatīšanas centru operatori, par jebkādam izmaiņām ražošanas teritoriju atrašanās vietā, robežās vai klasē, kā arī par to pagaidu vai galīgu slēgšanu;

un

c) jārīkojas bez kavēšanās, ja šajā pielikumā paredzētās kontroles liecina, ka ražošanas teritorija jāslēdz, jāmaina tās klasifikācija vai arī to var no jauna atvērt.

F. PĀRTIKAS APRITĒ IESAISTĪTĀ TIRGUS DALĪBNIEKA PAŠA VEIKTĀS PĀRBAUDES

Lai izlemtu par ražošanas teritoriju klasifikāciju, atvēršanu vai slēgšanu, kompetentā iestāde var ņemt vērā tādu kontroļu rezultātus, ko veikuši pārtikas apritē iesaistīti tirgus dalībnieki vai organizācijas, kas pārstāv pārtikas apritē iesaistītus tirgus dalībniekus. Šādā gadījumā kompetentajai iestādei ir jānozīmē laboratorija, kas veic analīzes un, ja vajadzīgs, paraugu ņemšanai un analīzēm ir jābūt notikušām saskaņā ar protokolu, par ko kompetentā iestāde un attiecīgie pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki vai organizācija vienojušies.

▼M8

III NODAĻA: ĀRPUS KLASIFICĒTĀM RAŽOŠANAS TERITORIJĀM SAVĀKTU ĶEMMĪŠGLIEMEŅU UN DZĪVU JŪRAS VĒDERKĀJU, KAS NAV FILTRĒTĀJI, OFICIĀLĀS KONTROLES

Oficiālās kontroles attiecībā uz ārpus klasificētām ražošanas teritorijām savāktām ķemmīšgliemenēm un dzīviem jūras vēderkājiem, kas nav filtrētāji, jāveic zivju izsolēs, izplatīšanas centros un pārstrādes uzņēmumos.

Šādām oficiālām kontrolēm jāpārbauda atbilstība dzīvu gliemeņu sanitārajiem standartiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļā, kā arī atbilstība citām prasībām, kas noteiktas minētās regulas III pielikuma VII sadaļas IX nodaļā.

▼B

III PIELIKUMS

ZVEJAS PRODUKTI

I NODAĻA: RAŽOŠANAS UN LAIŠANAS TIRGŪ OFICIĀLĀS KONTROLES

1. Zvejas produktu ražošanas un laišanas tirgū oficiālajām kontrolēm jo īpaši jāietver:

   a) izkraušanas krastā un pirmā pārdevuma higiēnas apstākļu regulāras pārbaudes;

   b) kuģu un uz sauszemes atrodošos uzņēmumu, tostarp zivju izsoles vietu un vairumtirgu inspicēšana ik pēc noteikta laika, jo īpaši, lai pārbaudītu:

      i) attiecīgā gadījumā – vai aizvien tiek pildīti apstiprināšanas nosacījumi;

      ii) vai zvejas produkti tiek pareizi apstrādāti;

      iii) atbilstību higiēnas un temperatūras prasībām

      un

      iv) uzņēmumu, ieskaitot kuģus un to iekārtas, tīrību, kā arī darbinieku higiēnu;

   un

   c) uzglabāšanas un transportēšanas apstākļu pārbaudes.

2. Tomēr, ievērojot 3. punktu, kuģu oficiālās kontroles:

   a) var veikt, kad kuģi iebrauc dalībvalsts ostā;

   b) attiecas uz visiem kuģiem, kas izkrauj zvejas produktus krastā Kopienas ostās neatkarīgi no karoga, zem kura tie peld;

   un

   c) ja tās dalībvalsts kompetentā iestāde, zem kuras karoga kuģis peld, veic oficiālās kontroles, vajadzības gadījumā tās var veikt, kamēr kuģis atrodas jūrā vai arī citas dalībvalsts vai trešās valsts ostā.

3. a) Ja zem dalībvalsts karoga peldoša zivju pārstrādes kuģa vai saldētājkuģa inspekciju veic nolūkā saņemt kuģa apstiprinājumu, tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, zem kuras karoga kuģis peld, ir jāveic inspekcijas atbilstoši 3. pantā noteiktajām prasībām, jo īpaši atbilstoši 3. panta 2. punktā noteiktajiem termiņiem. Ja vajadzīgs, kompetentā iestāde var inspicēt kuģi, kamēr tas ir jūrā vai arī citas dalībvalsts vai trešās valsts ostā;

   b) ja tās dalībvalsts kompetentā iestāde, zem kuras karoga kuģis peld, ir saskaņā ar 3. pantu piešķīrusi kuģim apstiprināšanu ar nosacījumu, šī kompetentā iestāde var atļaut kompetentai iestādei:

      i) citā dalībvalstī

      vai

      ii) tādā trešā valstī, kas iekļauta saskaņā ar 11. pantu izveidotajā to trešo valstu sarakstā, no kurām atļauts zvejas produktu imports, veikt pēcpārbaudi nolūkā piešķirt pilnīgu apstiprināšanu vai pagarināt apstiprināšanu ar nosacījumu saskaņā ar 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu vai pārskatīt apstiprinājumu saskaņā ar 3. panta 4. punktu. Ja vajadzīgs, minētā kompetentā iestāde var inspicēt kuģi, kamēr tas ir jūrā vai arī citas dalībvalsts vai trešās valsts ostā.

▼B

4. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde atļauj citas dalībvalsts vai trešās valsts kompetentajai iestādei veikt inspekciju tās uzdevumā saskaņā ar 3. punktu, abām kompetentajām iestādēm jāvienojas par nosacījumiem, kas reglamentē šādas inspekcijas. Šiem nosacījumiem jo īpaši jānodrošina, lai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, zem kuras karoga kuģis peld, nekavējoties saņem ziņojumus par inspekciju rezultātiem un par jebkādu iespējamu neatbilstību, lai tā varētu veikt nepieciešamos pasākumus.

II NODAĻA: ZVEJAS PRODUKTU OFICIĀLĀS KONTROLES

Zvejas produktu oficiālajām kontrolēm jāietver vismaz turpmāk minētie elementi.

A. ORGANOLEPTISKĀS PĀRBAUDES

Organoleptiskās pārbaudes izlases veidā jāveic visās ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas stadijās. Viens no šādu pārbaužu mērķiem ir pārbaudīt atbilstību svaiguma kritērijiem, kas izveidoti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Tas jo īpaši ietver pārbaudes visās ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas stadijās, vai zvejas produkti vismaz pārsniedz saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem izveidoto svaiguma kritēriju bāzes līnijas.

B. SVAIGUMA INDIKATORI

Ja organoleptiskās pārbaudes izraisa jebkādas šaubas par zvejas produktu svaigumu, var ņemt paraugus un veikt tiem laboratoriskās pārbaudes, lai noteiktu kopējo gaistošā bāziskā slāpekļa saturu (TVB-N) un trimetilamīna slāpekļa saturu (TMA-N).

Kompetentajai iestādei jāizmanto saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem noteiktie kritēriji.

Ja organoleptiskā pārbaude rada iemeslu aizdomām par citiem apstākļiem, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību, jāņem attiecīgi paraugi pārbaudes nolūkiem.

C. HISTAMĪNS

Jāveic histamīna pārbaudes izlases veidā, lai pārbaudītu atbilstību pieļaujamajiem līmeņiem, kas noteikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

D. ATLIEKVIELAS UN PIESĀRŅOTĀJI

Jāizveido uzraudzības režīms, lai kontrolētu atliekvielu un piesārņotāju līmeņus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

E. MIKROBIOLOĢISKĀS PĀRBAUDES

Ja vajadzīgs, jāveic mikrobioloģiskās pārbaudes saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem un kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

F. PARAZĪTI

Jāveic pārbaudes izlases veidā, lai pārbaudītu atbilstību Kopienas tiesību aktiem par parazītiem.

▼M6

G. INDĪGI ZVEJAS PRODUKTI

Jāveic pārbaudes, lai nodrošinātu, ka:

1) tirgū netiek laisti zvejniecības produkti, kas iegūti no šādu dzimtu indīgajām zivīm: *Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae* un *Canthigasteridae*;

▼M6

2) svaigus, sagatavotus un apstrādātus zvejniecības produktus, kas pieder pie *Gempylidae* dzimtas, jo īpaši *Ruvettus pretiosus* un *Lepidocybium flavobrunneum*, var laist tirgū tikai iesaiņotus/iepakotus, un tie attiecīgi jāmarķē, lai sniegtu informāciju patērētājam par gatavošanas/termiskās apstrādes veidu un apdraudējumu, ko rada tādu vielu klātbūtne, kas var nevēlami ietekmēt kuņģa un zarnu trakta darbību. Marķējumā jānorāda zvejniecības produktu parastais un zinātniskais nosaukums;

3) tirgū netiek laisti zvejniecības produkti, kas satur biotoksīnus, piemēram, ciguatoksīnus vai citus toksīnus, kas ir bīstami cilvēku veselībai. Tomēr zvejniecības produktus, kas iegūti no dzīvām gliemenēm, adatādaiņiem, tunikātiem un jūras vēderkājiem, var laist tirgū, ja tie ražoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļu un atbilst standartiem, kas noteikti minētās sadaļas V nodaļas 2. punktā.

▼B

III NODAĻA: LĒMUMI PĒC KONTROLĒM

Zvejas produkti jādeklarē kā nederīgi pārtikai, ja:

1) organoleptiskās, ķīmiskās, fiziskās vai mikrobioloģiskās pārbaudēs vai parazītu pārbaudēs atklāts, ka tie neatbilst attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem;

2) to ēdamās daļas satur piesārņotājus vai atliekvielas tādā daudzumā, kas pārsniedz Kopienas tiesību aktos noteiktos limitus, vai arī to līmenis ir tāds, ka aprēķinātā deva pārsniegtu pieļaujamo dienas vai nedēļas devu cilvēkiem;

3) tie iegūti no:

   i) indīgām zivīm;

   ii) zvejas produktiem, kas neatbilst II nodaļas G daļas 2. punktā noteiktajām prasībām attiecībā uz biotoksīniem;

   vai

   iii) gliemenēm, adatādaiņiem, tinukātiem vai jūras vēderkājiem, kas satur jūras biotoksīnus, kuru kopējais daudzums pārsniedz Regulā (EK) Nr. 853/2004 noteiktos limitus;

   vai

4) kompetentā iestāde uzskata, ka tie var radīt risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai vai arī jebkāda cita iemesla dēļ nav derīgi lietošanai pārtikā.

▼M4

IV PIELIKUMS

NEAPSTRĀDĀTS PIENS, JAUNPIENS, PIENA UN JAUNPIENA PRODUKTI

I NODAĻA: PIENA UN JAUNPIENA RAŽOŠANAS SAIMNIECĪBU KONTROLE

1. Piena un jaunpiena ražošanas saimniecībās dzīvnieki jāpakļauj oficiālām kontrolēm, lai pārbaudītu, vai tiek ievērotas veselības prasības attiecībā uz neapstrādāta piena un jaunpiena produktiem, un īpaši attiecībā uz dzīvnieku veselības stāvokli un veterināro medikamentu izmantošanu.

   Šīs kontroles var notikt kopā ar veterinārām pārbaudēm, ko veic atbilstoši Kopienas noteikumiem par dzīvnieku un sabiedrības veselību vai dzīvnieku labturību un ko drīkst veikt apstiprināts veterinārārsts.

2. Ja ir pamats aizdomām, ka netiek ievērotas dzīvnieku veselības prasības, jāpārbauda vispārējais dzīvnieku veselības stāvoklis.

3. Jāveic pārbaudes piena un jaunpiena ražošanas saimniecībās, lai pārbaudītu, vai tiek ievērotas higiēnas prasības. Šādas oficiālās kontroles var paredzēt inspekcijas un/vai profesionāļu veikto kontroļu uzraudzību. Ja ir pierādīts, ka higiēna nav atbilstoša, kompetentā iestāde pārbauda to, vai tiek veikti vajadzīgie pasākumi stāvokļa uzlabošanai.

II NODAĻA: NEAPSTRĀDĀTA PIENA UN JAUNPIENA KONTROLE SAVĀKŠANAS LAIKĀ

1. Attiecībā uz neapstrādātu pienu un jaunpienu kompetentā iestāde uzrauga veiktās pārbaudes saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas I nodaļas III daļu.

2. Ja pārtikas uzņēmums nav labojis stāvokli trīs mēnešu laikā pēc pirmā paziņojuma kompetentajai iestādei par neatbilstību kritērijiem attiecībā uz dzīvotspējīgo mikroorganismu un/vai somatisko šūnu skaitu, ir jāaptur neapstrādāta piena un jaunpiena piegāde no ražošanas fermas vai – saskaņā ar īpašu kompetentās iestādes pilnvaru vai vispārīgiem norādījumiem – ir jāpiemēro prasības attiecībā uz tā apstrādi un izmantošanu, kas vajadzīgs sabiedrības veselības aizsardzībai. Šāda apturēšana vai šīs prasības paliek spēkā, līdz pārtikas uzņēmums ir pierādījis, ka neapstrādāts piens un jaunpiens atkal atbilst kritērijiem.

▼B

V PIELIKUMS

UZŅĒMUMI, UZ KURIEM NEATTIECAS 12. PANTA 1. PUNKTĀ NOTEIKTĀ PRASĪBA PAR IEKĻAUŠANU SARAKSTĀ

Šādiem turpmāk minētiem trešo valstu uzņēmumiem nav jābūt iekļautiem sarakstos, ko izveido un atjaunina saskaņā ar 12. panta 4. punktu:

1) tādi uzņēmumi, kas apstrādā dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus, attiecībā uz kuriem Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikumā nav noteiktas prasības;

2) uzņēmumi, kas veic vienīgi primāro ražošanu;

3) uzņēmumi, kas veic vienīgi transporta operācijas;

4) uzņēmumi, kas veic vienīgi tādu dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu uzglabāšanu, kam nav nepieciešami kontrolētas temperatūras apstākļi.

▼B

VI PIELIKUMS

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ IMPORTAM PIEVIENOTAJIEM SERTIFIKĀTIEM

1. Nosūtīšanas trešās valsts kompetentās iestādes pārstāvim, kas izdod uz Kopienu sūtīto dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu sūtījumam pievienojamo sertifikātu, ir jāparaksta sertifikāts un jānodrošina, lai uz tā būtu oficiālais zīmogs. Šis noteikums attiecas uz katru sertifikāta lapu, ja tam ir vairāk nekā viena lapa. Attiecībā uz zivju pārstrādes kuģiem kompetentā iestāde var atļaut parakstīt sertifikātu kapteinim vai citam kuģa virsniekam.

▼M4

2. Sertifikāti jāsagatavo vismaz galamērķa dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās un tās dalībvalsts valodā, kur notiek robežkontrole, vai arī tiem jāpievieno apstiprināts tulkojums šajā valodā vai valodās. Tomēr dalībvalsts var piekrist izmantot citu Kopienas oficiālo valodu.

▼B

3. Ievedot sūtījumu Kopienā, tam jābūt pievienotam sertifikāta oriģinālam.

4. Sertifikāts sastāv no:

   a) vienas papīra lapas

      vai

   b) divām vai vairāk lapām, kas ir daļa no viena nedalāma dokumenta;

      vai

   c) secīgām numurētām lapām, lai norādītu, ka tā ir noteikta lapa no konkrēta lappušu skaita (piemēram, "2. lapa no četrām").

5. Sertifikātiem jābūt īpašam identifikācijas numuram. Ja sertifikāts sastāv no secīgām lapām, uz katras lapas jābūt norādītam šim numuram.

6. Sertifikātam jābūt izdotam, pirms sūtījums, uz kuru tas attiecas, atstāj nosūtīšanas trešās valsts kompetentās iestādes kontroli.